MŪSŲ PASTOGĖ

XXXIII-ji metai

Australian Lithuanian Weekly
Registered for posting as a publication category B

Kaina / Price 50 c. 15.3.1982 Nr. 10 (1727)

1982 Lietuvių Dienos Melbourne

ĮŽENGĖME
Į XII AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENŲ METUS

Lietuvių Dienoms Rengti Komitetas Melbourne, su pirmininku Albertu Bladzevičium, pirmą kartą šiais metais, vasario 8 d. vėl buvo susirinkę posėdžiui. Dalyvavo 13 atstovų.

Australijos Lietuvių Dienos reikalauja iš mūsų bendruomenės didžiausio pasiruošimo, darbo ir visų organizacijų darnaus bendradarbiavimo, kad pasiekus užsibrėžto lygio. Jose verta ir net garbinga dalyvauti visiems, kurie tik skaitosi lietuviais. Taip pat labai svarbu dalyvauti visam jaunimui.

A.L.D. turi svorio ir prestižo net pačiose Australijos viršūnėse. Tikime, kad atidaryme dalyvaus ministeris pirmininkas The Hon. Malcolm Fraser. Kvietimų pasiuntimo reikalą tvarko Krašto Valdyba. Priimtas jau pakvietimų tekstas. Oficialus laiškas paminės visą L.D. programą. Atidarymas įvyks Dallas Brooks salėje, 1982 m. gruodžio 26 d. 3 val. p.p.

Literatūros vakarui vadovaus p-nia Brazaitienė su pavaduotoja p-le Aldona Butkute.

Butininkas praneša, kad pigiausios apsistojimui patalpos yra įmanoma gauti Melbourno universitete, Ormond College, kuriame telpa 284 asmenys. Priimami tik virš 16-kos metų amžiaus jaunuoliai. Lova ir pusryčiai 14 dol. dienai.

Jaunimo susipažinimo vakaras bus gruodžio 27 d., N. Metų balius gruodžio 31 d. Salės jau užsakytos. "Centrepoint", gera salė - daug vietos automobiliams pastatyti. N. Metų baliui "Woodfall Pavilion" - talpina 1000 žmonių.

Soc. Mot. Globos D-jos suvažiavimas numatytas gruodžio 30-31 dienomis.

Meno paroda, irgi Lietuvių Namuose, numatyta tęsis tris dienas, nuo gruodžio 26 iki 28 dienos.

Per šį posėdį svarstyta ir nutarta per L.D. platinti L.D. ženkliukus ir baltinėlius (T-shirts) su įvairiais atspaudais. Baltinėlių projektą tvarko Jaunimo Sąjungos vardu — Algis Karazija.

Programų sudarymas tik palengva vyksta, nes laiškai iš kitų apylinkių neatsakyti ir tiksliai nežinoma kas ką atliks. Visų apylinkių organizacijos, kurios ruošiasi dalyvauti L.D. Melbourne prašomos kuo skubiausiai atsakyti į gautus laiškus.

L.D. Rengti Komitetas numato vėl kiekvieną mėnesį, o reikalui esant ir dažniau, susirinkti posėdžiui ir svarstyti iškilusius klausimus surištus su L.D. rengimu. Jei kas L.D. rengimo reikalu turėtų kokių problemų, gali kreiptis sekančiu adresu: LIETUVIŲ DIENŲ KOMITETAS / LITHUANIAN FESTIVAL COMMITTEE, P.O. Box 128, North Melbourne, Vic. 3051.

Visi maloniai kviečiami atvykti į Lietuvių Dienas Melbourne. Jau iš anksto darykite pasiruošimus laikotarpį gruodžio 26-31 skirti šiai visų Australijos lietuvių susiartinimo šventei.

Malonu bus sulaukti svečių ir iš užjūrių.

Alisa Baltrukonienė
A.L. Dienų Komiteto narė
spaudos informacijai

A. Liet. FONDO Vajus tęsiamas

AUKOKITE AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDUI

Australijos Lietuvių Fondas yra pagalba prisikelti iš vergijos mūsų brangiai ir mylimai tėvynei.

Visi nuoširdžiai aukokime tėvynės laisvei ir jos garbingai ateičiai.

A. Obeliūnas
A.L. Fondo Atstovas Geelonge

Antanas Žmuidzinavičius Regėjimas

Įvykiai

SOVIETAI VENEROJE

Kovo 1 d. ant planetos Veneros nusileido sovietų dar pernai spalio mėn. paleistas beasmenis erdvėlaivis. Patirta, kad Veneros temperatūra siekia iki 500 ° C. Pagal Tasso pranešimus visi tyrinėjimo instrumentai veikia be kliūčių.

Gegužės 28 d. popiežius lankys Angliją. Vizito metu pasimatys su karaliene ir bus surengtos įvairios oficialios iškilmės.

Jau kiek laiko vyksta sėkmingi ir palankūs pasitarimai siekiant suvienyti anglikonų ir katalikų bažnyčias. Jaučiamas Vatikanui palankumas iš aukštų anglikonų bažnyčios sluogsnių.

***

Korsikos sala Vidužemio jūroje, šiuo metu esanti prancūzų priklausomybėje, siekia išsilaisvinimo ir pilnutinės nepriklausomybės. Prasidėję pačioje Prancūzijoje teroro veiksmai. Vien tik aną savaitę Paryžiuje sprogo 19 teroristinių bombų.

***

Maskvoje veikianti akių klinika susilaukė skaudžios kritikos sovietų spaudoje. Esą apie 10.000 gyventojų net dvejus metus turi laukti akinių.

***

Italijoje išaiškinta teroristų gauja, pasireiškiusi plėšimais, žudymais ir žmonių grobimais. Teisiama 93 asmenys.

***

NAUJA VLIKO VALDYBA

Vasario 20 d. įvykusiame VLIKo Tarybos posėdyje, Čikagoje, VLIKo Valdybos pirmininkas Dr. K. Bobelis pristatė naują VLIKo Valdybą trejų metų kadencijai. Ją sudaro: Dr. Elena Armanienė, Jonas Daugėla, inž. Liūtas Grinius, inž. Vytautas Jokūbaitis, Dr. Kostas Jurgėla, Dr. Domas Krivickas, Dr. Jonas Stiklorius, Dr. Jokūbas Stukas ir Nijolė Vaitekūnienė.

VLIKO / ELTOS įstaigos vedėja - Margarita Samatienė.

Naujoji Valdyba buvo VLIKo Tarybos patvirtinta vienuolika balsų, trims susilaikius. Valdyba pareigomis pasiskirstys kovo 13 d. VLIKo posėdyje Washingtone.

NAUJA KNYGA

Neseniai persikėlęs iš Pertho į Sydnejų buvęs Australijos komunistų partijos lyderis Tony McGillick parašė ir išleido knygą "Comrade No More". Tai autobiografinė dokumentuota knyga iš jo gyvenimo komunistų partijoje ir veikloje jam būnant komunistu ir vėliau pasitraukus iš partijos gyvai reiškiantis antikomunistiniam fronte. Knygoje atidengta daugybė faktų, kaip komunistai veržiasi į įvairias krašto raktines pozicijas. Knyga verta perskaityti ne tik kiekvienam australui, bet kiekvienam ir iš mūsiškių. Ganama kiekviename knygyne. Kaina $ 12 Galima gauti Sydnejuje ir pas Antaną Kramilių, kuris ją parduoda už $ 10.

Mirė V. Rastenis

Gauta žinia, kad vasario 25 d. New Yorke mirė žurnalistas, visuomenininkas ir politikas Vincas Rastenis, sulaukęs 77 metų amžiaus. Tai viena iš pačių ryškiausių ir įtakingiausių iki šiol buvusių gyvų mūsų politinio ir visuomeninio gyvenimo asmenybių, palikęs gilius pėdsakus ir turėjęs stiprios įtakos ne tik išeivijos, bet dar ir nepriklausomos Lietuvos gyvenime. Apie šį didį veikėją ir publicistą plačiau skaitysime sekančiame M.P. Nr.

Iki šiolei pasaulio geležies rūdos daugiausia eksportuodavo Australija. Pastaruoju metu ją nukonkuravo Brazilija.

***

Maskvos — Leningrado traukinyje buvo apnuodyti miego dujomis ir apiplėšti keturi japonų atominės energijos mokslininkai. Netrukus sovietų milicija nukentėjusiems gražino jų pinigus ir dokumentus aiškindama, kad plėšikai buvę gruzinai, suimti ir prisipažinę. Tokiu naiviu milicijos aiškinimu niekas netiki, nes žino, kad tai KGB darbas. Japonų mokslininkai neturėję jokių slaptų dokumentų.

Kiek tyriau gražiausia
Yr mūsų kalba
Ja rojuj kalbėję
Adoms su Ieva
Iš gyvasties medžio
Gintaras yra,
Gintaro žemelė
Yr vien Lietuva.

Vilius Kalvaitis

Ne vien tik virtuvė...

Turbūt nėra pasaulyje reikšmingesnės lietuvių kolonijos, kur šalia visų kitų aktyvių organizacijų nepasireikštų ir organizuota moterų veikla. Tačiau moterų veikla ir atlikti darbai bei įnašai visuomeniniame gyvenime nepalieka ryškių ir gilių įmintų pėdsakų, nes jie ribojasi kasdieniniais užsiėmimais: rūpinasi paliegėlių ir ligonių globa, talkinti visokiems subuvimams ir t.t., kas prilygsta namų ruošai arba apyvokai, ir kas pareikalauja galybės sunkaus ir įtempto darbo be apčiuopiamų rezultatų. Be moterų talkos ir pagalbos neapsieina jokie suvažiavimai, konferencijos, svečių priėmimai neskaitant jau dažnų subuvimų, minėjimų ar balių ir visa tai praeina pasakius joms ačiū, o dažnais atvejais ir to nesusilaukia, tarsi tai būtų neišvengiama likiminė moters prievolė.

Lygiai tą pačią naštą nešė ir Sydnejaus Liet. Moterų Socialinės Globos Moterų Draugija, iki į Draugijos vadovybę nebuvo atėjusi p. Ona Baužienė, neišsenkamos energijos asmenybė iš senųjų ateivių. Atvykę urmu į Australiją jau radomę Antaną ir Oną Baužus gražiai besidarbuojančius jų vadovaujamoj Australijos Lietuvių Draugijoj, kurie greitai prisitaikė ir sutapo su naujo ateivių nuotaikom ir naujuoju lietuviškos veiklos stilium.

Atėjusi į Moterų Draugijos vadovybę p. Baužienė suprato, kad Moterų Draugiją reikia išvesti iš virtuvinių darbų, ir kad Draugija kaip organizuotas vienetas įneštų į visuomeninį gyvenimą ir ką nors daugiau, o ne vien tik rūpintis globa ir visuomeninkų mityba. Įsitikinusi, kad lietuvių nėra tiek gausiai, kad būtų galima užsimoti ką nors didesnio, o tam reikalingas stipresnis užnugaris, Moterų Draugija buvo įregistruota kaip šalpos organizacija ir kaip tokia galinti naudotis įvairiom valdžios teikiamom paramom ir pagalba. Įsiregistravusi Draugija užsimojo įkurti Lietuvių Sodybą, kurioje apsigyventų vyresnio amžiaus žmonės, senatvėje atpalaiduoti nuo visokių naminių rūpesčių, jau plačiai veikiančiu Australijoje principu kuriant senyvo amžiaus piliečiams savotiškas kolonijas dedant pagrindan tautybę. Bet šiam projektui reikėjo pradinio kapitalo, kad juo remiantis būtų galima gauti ir valdžios paramą. Išrūpinta gražus plotas valdiškos žemės ir tuo buvo padėta būsimai Lietuvių Sodybai pagrindai. Po eilės metų neatlyžtamo darbo ir atkaklių pastangų šiandie jau stovi įkurta Lietuvių Sodyba iš aštuonių gyvenamų namelių po du gražius butus kiekviename - viso 17 butų, nes vienas namelis trijų butų, ir dar atskirai seklyčia su naminiams reikalams salike, biblioteka ir kitais bendriems reikalams įrengimais.

Šiandie Lietuvių Sodyba pasidarė ne tik Sydnejaus, bet ir iš viso Australijos lietuvių pasididžiavimas. Jau ir kitų kolonijų lietuviai galvoja ką nors panašaus įkurti savoje aplinkoje. Adelaidės lietuvės moterys pasinešusios ta linkme. Taip Sydnejaus moterys pirmosios peržengė virtuvinį slenkstį ir pastatė paminklą, kuris galimas daiktas bus patvaresnis ir pastovesnis už visus kitus bendruomeninius projektus, kaip klubai, namai ir kt.

Neįvertiną šito gražaus ir prasmingo moterų įvykdyto projekto dar iki šiandie leidžia visokias kandžias paskalas, esą moterys pastačiusios visuomenės pinigais turtingiems seneliams koloniją, pelnosi iš to reikalaudamos iš gyventojų neįkandamų įnašų ir t.t., o bendruomenė iš to nieko negaunanti. Tokios ir panašios kalbos nei esamai sodybai, nei pačiai Moterų Draugijai negali pakenkti, kaip kad nepakenkė ir nesustabdė viso pradžioje užsimoto projekto, bet tik parodo taip kalbančių neišmanymą ir paties reikalo nesupratimą. Tuo tarpu Sydnejaus Moterų Draugija, vadovaujant p. O. Baužienei, parodė ir įrodė, kad moterys, sumaniai ir praktiškai veikdamos, gali padaryti didesnių ir reikšmingesnių darbų, ne vien tik trintis virtuvėse ir palikti tarnaitėmis šešėlyje.

(v.k.)

TAUTOS DUOBKASIAI

A. Mauragis

Praeitais metais spaudoje pasirodė anglų kalba keista knyga, pavadinta The First Guidebook to the USSR, parašyta buvusio sovietų kalinio Avraham Shifrin. Tiek savo forma, tiek turiniu, galima sakyti, yra unikumas, atskleidžianti Sovietų gyvenimo tikrovę, be jokios antisovietinės propagandos, nes visas knygos turinys yra tik surinkti kalėjimų, koncentracijos lagerių ir psichiatrinių ligoninių kalėjimų adresai, kurių negalima nei paneigti, nei išsiginti, kad jų nėra. Kitaip sakant, knyga atskleidžia šimtaprocentinę tiesą pačių Sovietų kruviną realybę.

Ši žiauri tiesa Sovietų Sąjungoje laikoma didžiausia paslaptimi, todėl ir šita knyga gąsdina ne tik Sovietų piliečius, bet ir laisvo pasaulio žmones, nes šis nuogas faktas pritrenkia kiekvieną žmogų savo tokiu dideliu kalėjimų ir kalinių skaičiumi.

Shifrin savo knygoje rašo, kad 1980 m. Sovietų Sąjungoje buvo 1976 koncentracijos stovyklos, 237 kalėjimai, 85 psichiatrinės ligoninės kalėjimai. Tikro skaičiaus kalinių neįmanoma sužinoti, nes tai valstybės paslaptis, tačiau apskaičiuojama, kad jų yra tarp 15 iki 20 milijonų. Baisėjomės Hitlerio sukurtais kacetais, kurie egzistavo šešerius metus, o štai turime Stalino-Brežnevo gadynės kacetus, kurie jau egzistuoja daugiau kaip šešios dešimtys metų ir Vakarų pasaulis neranda reikalo jų pasmerkti, sudrausti, nes nepatogu nutraukti prekybos ryšius, netekti pelno. Todėl ne tik kad nieko nedaroma, bet ir pati tiesa nuo žmonių slepiama. Šių faktų akivaizdoje, jei Vakarų pasaulis turėtų švarią sąžinę ir pilną informaciją, turėtų netekti žado: trys milijonai komunistų terorizuoja 200 milijonų tautą, laikydama 20 milijonų žmonių kalėjimuose bei kacetuose, psichiatrinėse ligoninėse, ar tai neviršija Hitlerio Vokietijos pačiais baisiausiais karo metais?

Stebimės kaip tai gali atsitikti, kad toks mažas skaičius žmonių gali pavergti visą tautą? Tas galima todėl, kad toje sistemoje kas trečias žmogus yra šnipas, prisitaikėlis, KGB agentas. Baimė valdo visus ir pereskiojamuosius ir persekiotojus, niekas negali būti tikras dėl savo padėties. Šią sistemą patvirtino pats Kruščiovas, ir po jo niekas esminio nepasikeitė, tik jis pats buvo tos pačios KGB sunaikintas.

Mes žinojome, kad mūsų žmonės be pertraukos tremiami ir naikinami tolimame Sibire, Šiaurės vandenyno salose, Altajų kalnynuose ir kt., bet mažai ką žinojome, kiek žmonių kalinama ir naikinama pačioje Lietuvoje. Tą valstybinę paslaptį atskleidė pasauliui Shifrin savo knygoje. Jis rašo: "On Moscow Street you will find a transit prison. The number of prisoners in Vilnius is so large, that a special penal institution had to be constructed for their accommodation until they could be transferred to others facilities. Lukiškis was the only prison in Vilnius before the Soviet occupation of the country. Now there are four prisons and three concentration camps here".

Pačioje Lietuvoje yra 11 koncentracijos lagerių: Vilniuje trys, Parveniškėse du, Marijampolėje - Kapsuke vienas, Jonavoje vienas, Panevėžyje vienas ir Šiauliuose du. Be to dar yra septyni kalėjimai ir psichiatrinė ligoninė - kalėjimas Kaune Kuzmos gatvėje, kur laikomi politiniai kaliniai vyrai ir moterys (113-121, 253 psl.). Lietuvoje yra per 10 tūkstančių kalinių kurie verčiami dirbti sunkius ir pavojingus sveikatai karo pramonės darbus. Vilniuje, Lapūno gat. 7 p/ya 52 yra radaro ir

Nukelta į psl. 4

Spaudos bičiuli,
prisimink ir Mūsų Pastogę
savo testamente!

PADĖKA

Mano mylimam vyrui Juliui Dubauskui staiga mirus, dėkoju visiems velionį palydėjusiems į amžino poilsio vietą. Ypatingai ačiū: prel. P. Butkui už pravedimą rožančiaus Funerals of Distinction (Lietuvių Laidojimo Biuro) koplyčioje Fairfielde ir už šv. Mišias bei laidojimo apeigas St. Joachims bažnyčioje ir lietuvių kapinėse Rokvoode.

Dainos chorui ir jo vadovui Br. Kiveriui už giedojimą mišiose ir užuojautą Mūsų Pastogėje.

Danutei Bartkevičienei už parūpinimą Lietuvos žemelės.

Atsisveikinusiems prie kapo: A. Kramiliui "Dainos" vardu, P. Protui vietos ramovėnų vardu ir Č. Liutikui draugų vardu.

J. Šarkauskienei ir G. Kasperaitienei paruošimą šermenų Lietuvių Klube ir šio Klubo vadovybei už patalpas.

A. Kramiliui už solo giesmę ir aprašymą spaudoje.

Visiems mane užjautusiems šiose skausmo valandose, spaudoje, kortelėmis, gėlėmis ir šv. Mišiomis už mano brangaus vyro Juliaus sielą, lieku jums giliai dėkinga

Liūdinti žmona Albina, vaikai, brolis Amerikoje
ir seserys Lietuvoje

Apie Liet. Sodybą

Ona Baužienė, S.L.M.S.G.D. pirmininkė ir ALB Garbės Narė

Nors daug buvo kalbėta ir mūsų spaudoje rašyta apie Sydney Lietuvių Sodybą ir jos tikslus, bet stebėtina, kad net ligšiol daug kas iš mūsų tautiečių arba visiškai ignoruoja, ar tiesiog iš blogos valios neigia, daugiausia tie, kurie sodybos nėra aplankę ir jos nematę.

Teisingai sakoma "Kas nedirba tas ir kritikuoja" visai neįsitikinę ir nematę. Nuobodi tema! Bet norisi ir vėl kiek apšviesti tuos, kurie migloje glūdi.

Sodyba kaip tokia nėra nė "ubagynas" nė "turtuoliams" įsteigta, kaip tvirtinama. Apsigyvena tautiečiai, sulaukę amžiaus saulėlydžio, vieni neturi šeimų, kiti, kurių vaikai išsiblaškę palikę vieniši, nori savųjų tarpe ramiai praleisti dienas. Pardavęs savo per ilgus metus įsigytą namelį, ateidamas į sodybą imoka įnašą, įsikuria patogiai, gal kitas pakeliauja, visai normalu. Argi galim skaityti juos turtuoliais? Kiekvienas gyventojas įstodamas įmoka inašą aukos pavidalu. Valdžia duoda paramą - subsidiją ir tuo gelbsti statybos išlaidas apmokėti. Žymėtina, kad valdžios subsidija nesiekia $ 2 už $ 1 kaip ankščiau, ir už tai tenka valdybai kaip galint daugiau lėšų sutelkti, kreipdamos į mūsų tautiečių nuoširdumą. Nedėkingas darbas! Nemažai susiduriame su atsakymu: "Kam aš turiu remti turtuolius, gyvenančius prabangioje sodyboje?" Kaip sunku išaiškinti, kad neaukoja gyventojams, bet remia tą lietuvišką pastatą, tą lietuvišką kampelį, kuris mūsų pažiba. Sodybos gyventojai nebereikalingi paramos. Nekartą spaudoje rašėme, kad sodyba ateinančioms generacijoms pasiliks kaip lietuviškas paminklas Australijoje.

Tenka čia pažymėti, kad valdžios tikslas remiant sodybų statybas - retirement villages tai grynai aprūpinti pensijos amžiaus žmones, kurie gali save apsižiūrėti, apsigyventi senatvėje normaliai kaip visą gyvenimą pripratę, nesijausti kokioj institucijoj, ir jaukiai gyventi savųjų tarpe. O gal mūsų kritikai norėtų, kad sodyba taptų ubagynu ir tuom pasidžiaugtų! Stebėtina, kad yra tokių, kurie sužinoję jei draugas ar pažįstamas galvoja apsigyventi sodyboje, tuoj ir peikia, be pagrindo atkalbinėja ir net grasina draugystę nutraukti. Ateiviai ir vietiniai, įskaitant valdžios pareigūnus, džiaugiasi, sveikina mūsų atsiekimus, stebisi, žinodami mažą lietuvių skaičių Australijoje.

Nežiūrint to, sodybos gyventojai puikiai tvarkosi, sulaukia nemažai svečių, ruošia parengimus savo sėklyčioje. Medicinos pagalba prieinama, Dr. L. Petrauskas kuris netoli gyvena, aptarnauja reikalui esant.

Sodybos statyba jau eina prie galo. Kas domisi, gali visuomet apsilankyti ir patys įsitikinti. Mielai lauksime!

O. Baužienė

J. Pažeraitis

APIE RYŠIUS SU LIETUVA

Tačiau ir viešame gyvenime netrūksta pasipriešinimo pavyzdžių. Katalikų bažnyčios yra tautinės sąmonės centrai. Nežiūrint intensyvios ateistinės propagandos krašte jaučiamas religinis atgimimas. Vilniaus bažnyčiose giedamos giesmės ypatingai patriotiškos. Kartais tenka išgirsti stebinančiai drąsių pamokslų, iškeliančių valdžios pareigūnų nusikaltimus ir neteisybes. Saugumiečiams nevisuomet pasiseka išsklaidyti vis gausėjančias minias atlaidų procesijose. Tikintieji dosniai aukoja bažnyčių išlaikymui ir restauravimui, nors dažnai valdžia sutrukdo aukas panaudoti, kam jos buvo skirtos. Teko girdėti pasisakymų, kad per bažnyčią lietuvis ir savo lietuviškumą nori iškelti ir viešai pabrėžti.

Prieš kelis metus įvairiose Lietuvos vietose veikę kraštotyrininkų būreliai yra kitas pavyzdys pasipriešinimo prieš krašto rusinimą ir ypač prieš Lietuvos praeities naikinimą. Kraštotyrininkai rinko lietuvišką folklorą, dainas, pasakas, archeologines senienas, fotografavo istorinius pastatus, bažnyčias, kryžius, užrašinėjo tarmes, kalbos ypatumus. Valdžia jų veiklą apšaukė, kaip "reakcijonieriškai nacijonalistišką", būrelius išvaikė arba jiems patarė nagrinėti "socialistinio gyvenimo atsiekimus ir istoriją" - kolchozus, fabrikus. Tačiau paskatintas dėmesys nebedingo ir toliau puoselėjamas atskirų darbuotojų.

Net ir valdžios aprobuotuose darbuose bei kūryboje kaupiasi nemažai tautinių vertybių, nors dažnai jiems duodamas koks viešai priimtinas vardas. Archeologiniai darbai gali būti skirti "luominės nelygybės" įrodymų ieškojimui, bet jie atidengia krašto seniausią praeitį. Etnografiniai rinkiniai gali stengtis išryškinti "skriaudžiamos liaudies buitį", bet jie surenka ir apsaugoja kūrinius, darbus - lietuviškąjį palikimą.

Individualūs kūrėjai, ypač rašytojai, privalo atiduoti duoklę partijai ir dialektiniam materializmui, kitaip jie nepraeina pro cenzūrą. Tačiau po ta primestine skraiste dažnai randama gili meilė tautai ir kraštui. Lietuvos lietuviai sakosi to privalomo sistemos pagarbinimo jau ir nebepastebį - jis priimamas kaip neišvengiama būtinybė.

Vilniaus universitetas vis dar stipriai lietuviškas. Kai kuriuose dalykuose, kuriuos mokosi ir rusai studentai, dėstytojai geriau skaito dvigubą paskaitą, vieną lietuviškai, kitą rusiškai atskiru laiku, negu sutiktų, kaip skatinama, mišriose grupėse pravesti paskaitas rusiškai. Tuomi Lietuvos aukštosios mokyklos skiriasi nuo daugumos kitų sovietinių respublikų mokyklų, iš kurių vietinė kalba nebegrąžinamai išstumta.

Disidentų veikla yra viešo pasipriešinimo pavyzdys. Disidentai yra palyginti naujas reiškinys, kaip ir pats žodis yra naujas Sovietų Sąjungoje ir tuo labiau Lietuvoje. Stalino teroro metais viešų disidentų nebuvo. Lietuvoje disidentai į viešumą iškilo ypač po Helsinkio susitarimų, kada įsisteigė Helsinkio nutarimų vykdymo stebėjimo Lietuvos grupė, kuri stengėsi stebėti ir fiksuoti žmogaus teisių pažeidimus ir juos kelti protesto raštais valdžios atstovams ir įstaigoms. Deja, jau beveik visi šios grupės nariai suimti ir nuteisti kalėjimo, ištrėmimų, psichiatrinių ligoninių bausmėmis. Iš jų tarpo mums gal labiausiai žinomi Viktoras Petkus, kenčias Gulage, Tomas Venclova, ištremtas iš Sovietų Sąjungos ir dabar veikias užsieniuose, ir neseniai pabėgęs ir Ameriką pasiekę Vladas Šakalys. Nebepaslaptis, kaip eina disidentų teismai. Užtenka žmogų apkaltinti Sovietų Sąjungos "šmeižimu", kad jam grėstų eilė metų sunkiųjų darbų kalėjimo, ištrėmimo, ar psichiatrinės ligoninės. Daug atkaklaus viešo pasipriešinimo rodo Lietuvos tikintieji jau ne kartą surinkę tūkstančius parašų, parašę daugybę skundų dėl bažnyčios, kunigų ir tikinčiųjų persekiojimų. Toki pasipriešinimą rodą žmonės visada rizikuoja savo laisve ir net gyvybe: jie yra įtariamųjų sąrašuose, K.G.B. agentų persekiojami, diskredituojami, pagaliau ir suimami. Tačiau jau vien jų buvimas parodo didelius sovietų kraštų gyvenimo pasikeitimus. Prieš 20 ar net 15 metų tokie reiškiniai buvo neįsivaizduojami.

Aplamai Lietuvą stebėdami matome tarsi dvi Lietuvas: vieną, kuri priešinasi ir kovoja, kitą, kuri bent išorėje priima ir prisitaiko.

Pavasaris Lietuvoje

Abiturientai P. Australijoje

Adelaidiškiai lietuvių kalbos abiturientai Povilas Kazla (kairėje) ir Alis Juozpaitis su mokytoja Isolda Davis (vidury)

(Povilas Kazla laimėjo Pietų Australijoje "Pulgio Andriušio" ir "Australijos Lietuvių Fondo" premijas, o Alis Juozpaitis "Ramovės" ir "Talkos" premijas. Seka jų pačių rašiniai)

POVILAS KAZLA:

1981 metais aš pradėjau mokytis gimnazijoje valstybiniams P.E.B. egzaminams. Buvau jau paėmęs penkis dalykus, bet mamytė vis prašė, kad mokinčiausi lietuvių kalbos. Būdamas geras sūnus, paklausiau jos patarimo ir nusprendžiau įstoti į Lituanistinius Kursus. Nors jau kalbėjau lietuviškai, bet buvau primiršęs ir mažai turėjau vilties išlaikyti egzaminus. Egzaminai nebuvo perdaug sunkūs, tad nebuvau nusiminęs. Paskui atėjo atostogos ir aš viską pamiršau. Buvau laimingas, kad gavau darbą nors ir sunkų. Ne labai ilgam, bet visgi porai mėnesių. Nešiojau geležis, karpiau, šveicavau ir grįždavau namo išsitepęs alyva nuo galvos iki kojų.

Egzaminų rezultatai buvo malonūs, Buvau patenkintas, bet labai nustebau, kad gavau tokį gerą pažymį iš lietuvių kalbos, kuris žymiai padidino mano taškų skaičių.

Todėl visada patarčiau jaunimui, kuris nors truputį supranta ir kalba lietuviškai, įstoti į Lituanistinius Kursus. Aš, matot, nusprendžiau šiais metais pakartoti matrikuliacijos egzaminus, nes noriu gauti dar daugiau taškų ir studijuoti universitete, ką aš norėsiu.

Šia proga norėčiau padėkoti visiems mano seniems mokytojams Šv. Kzimiero mokykloje, kurie mane išmokė rašyti pirmus lietuviškus žodžius ir Lituanistinių Kursų mokytojams p.p. I. Davis, E. Varnienei ir p-nui V. Statnickui, kurie davė man pagalbos ir drąsos laikyti lietuvių kalbos egzaminus.

ALIS JUOZPAITIS:

Pradžios mokyklą jau baigiau Adelaidėj. Į lietuvišką pradžios mokyklą mane irgi vedė tėveliai, bet aš vis sugalvodavau, kaip išsisukti. Pagaliau man pavyko juos "įtikinti ir taip lietuviškos mokyklos nelankiau.

"Kroniką" ar "Aušrą" skaitant iškyla eilės įvykių ir pavardžių. Lietuviai tardomi, bet lietuviai ir tardytojai. Lietuviai mokinukai išdrisę mokykloj pasisakyti, kad jie buvę bažnyčioj ir kad toliau eisią, lietuviai ir mokytojai, kurie juos už tai baudžia ir išjuokia. Lietuviai disidentai, lietuviai ir komunistų partijos nariai. Deja, lietuviai ir saugumiečiai. Gal ir nenuostabu, nes visa karta dabar jau vidutinio amžiaus lietuvių užaugo sovietiškoj sistemoj, veikiama kasdien brukamos propagandos per mokyklas, per spaudą, per radiją ir televiziją. Nuostabu nebent tai, kad tos propagandos bei komunistiško auklėjimo poveikis nėra dar ryškiau pas-

Nukelta į psl. 6

Pabaigęs "Chirstian Brothers" gimnaziją ir Adelaidės universitetą, pradėjau dirbti įstaigoje.

Staiga sugalvojau aplankyti gimines Lietuvoje, ir pasijutau labai kvailai: susikalbėti dar šiaip taip galiu, bet nei skaityti, nei rašyti nemoku!

Nutariau įstoti į Lituanistinius Kursus. Mane priėmė, bet po pirmos pamokos norėjau pabėgti. Suaugęs vyras, o žiūrėk sakinio negali padoriai perskaityti. Mano mokytojai mane ramino ir prižadėjo padėti.

1981 metai man buvo sunkūs metai. Daug valandų praleidau beruošdamas pamokas. Skaičiau knygas, rašiau rašinius ir dariau gramatikos pratimus. O darėsi vis lengviau. Aš irgi ėjau laikyti egzaminų... ir išlaikiau! Tai buvo didelis džiaugsmas ir man, ir mano tėvams!

Ačiū mano mokytojams p-niai I. Davis ir p-nui V. Statnickui.

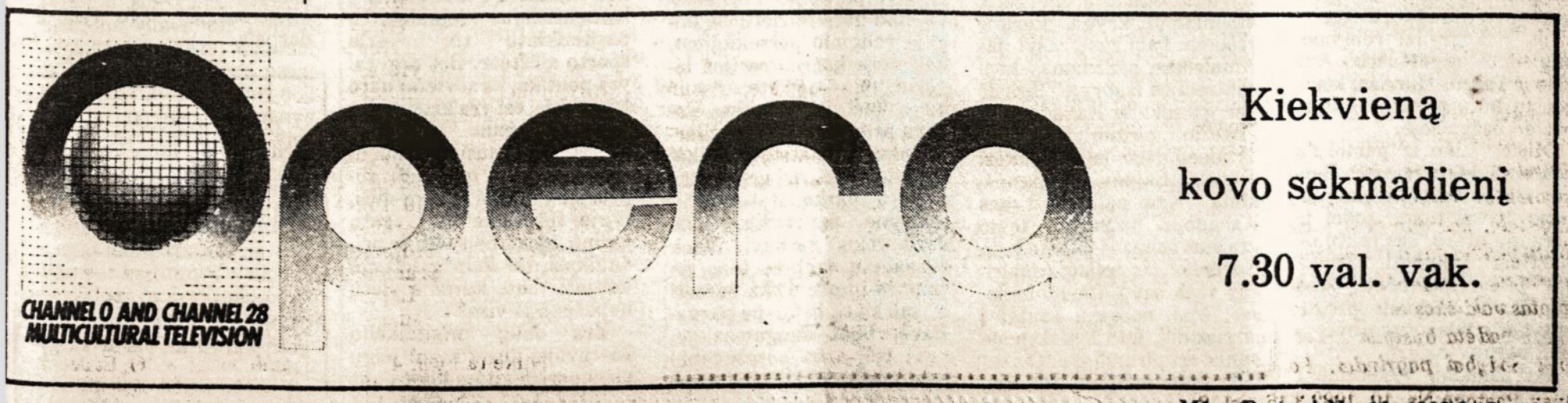

Vasario 16-sios paraštėje

Atostogos - tai toks metas, jog namie sėdėti tiesiog nepatogu. Sėdom su žmonele į mašiną ir iškeliavom į Sydnejų. Žinoma, lėktuvu būtų buvę greičiau ir patogiau: 900 kilometrų per padangių plynias - juk tik vienos valandos skrydis. Bet automobiliu kur kas įdomiau: prieš akis nuolatos saulėtas reginys ir vis skirtingo reljefo gamtovaizdis, kuris savo ruožtu veikia į žmogų terapiškai ir formuojančiai, jei tik nesi abejingas jo grožiui... O grožis, jei taip galima išsireikšti, yra žmogaus kūrybinio akto išdava, nes kitaip jo nė nebūtų. Taigi taip, va, vis įsipildamas benzino keliauju ir samprotaujam pasikeisdami nuomonėm su žmonele.

Melbournas ir Sydnejus — du didžiausi Australijos didmiesčiai, o tuo pačiu ir dvi stambiausios lietuvių kolonijos. O jei priedo dar pridėsime Adelaidę, tai ir gausime įžambios formos trikampį, kuriame susispietusi judriausia šio krašto lietuvija. Tik, deja, šįsyk man ne tiek svarbu trikampis bei jo geometrinė figūra, o tiesiog pats išeiviškojo gyvenimo procesas ir jo pasikeitę perimetrai, kurių termografiniai rodikliai keverzoja vis žemyn besileidžiančia kreive, ne tada, kai buvom žymiai jaunesni ir žvalesni; kai intelkto stoką kompensuodavom trykštančiu entuziazmu ir nuoširdumu. Dabar jau kitaip: nuoširdumą - atvirumą, o neretai ir draugiškumą viršija brandumas, santūrumas ir abejingumas...

Dienelė ritasi vakarop, čia pat jau ir Sydnejus. Šeštadienį teks užbaigti kelionę ir poilsiu, o sekmadienį - skirsim pramogai ir pasižmonėjimui...

Anava, jau ir sekmadienis, kuri pasitinkam su tradicine nuostata: atiduodam " "kas Dievo - Dievui, o kas jau Bendruomenės - Bendruomenei", ir nieko kito čia nepadarysi! Saulė žeme ridinėjas. Diena tiesiog karališka. Vykstame į lietuvių pamaldas. Sydnejaus lietuviai šiandien mini Vasario 16-ją, nepriklausomybės šventę.

Šventoriuje, panašiai kaip ir Melbourne, rikiuojasi organizacijos: šauliai, ramovėnai, skautai, sportininkai ir ateitininkai. Apžvelgiu tą organizuotą procesiją, bet pakilesnės nuotaikos joje kaip ir nematyti. Minioje, kaip ir veikloje, dominuoja jau gerokai pagyvenę žmonės. Jaunimo reprezentacija graži, bet galėjo būti ir žymiai skaitlingesnė.

Per pamaldas - nesakyčiau, kad jos buvo iškilmingos! - giedojo dirig. Br. Kiverio vadovaujams choras. Meniniu atžvilgiu - dvi giesmės buvo tikrai vertingos, o kitos - iš grynai religinio, nugiedoto repertuaro. Ant galo ir Tautos Himnas, kuris geriau būtų pritikęs salėje, bet ne bažnyčioje.

Mišias laiko ir pamokslą pasako pats prelatas P. Butkus. Jo pamoksle nieko Vasario 16-tos tema, todėl ir nerandu nieko, kas tektų išskirtinai paminėti. Tenka gal tiktai pastebėti, kad Melbourne tokiomis progomis būna pilna šventovė, o čia.. perpus mažiau.

Po pamaldų vykstame į Sydnejaus Lietuvių Klubą, nes jame galima patenkinti pačius aktualiausius buitinius, bet ir meninius, kultūrinius poreikius. Tokios mintys kyla, kai mąstau apie šios dienos renginį, o jis jau prasideda.

Dr. A. Mauragis, apylinkės pirmininkas, skaito paskaitą, o mes, auditorija, klausomės, klausomės ir nuobodžiaujame. Paskaitininkas kalba apie Maironį, Kalantą ir dar kai ką, bet apie Vasario 16-tąją beveik nieko. Kodėl taip? Kaip visa tai vertinti: apatija, aplaidumu ar paprastu neapdairumu? Prelegentas pastebėjo, jog apie Kalantą "nedaug težinąs". Atseit, vaikinas priklausė kartai, kuri neturi istorijos! Ko gero, - gal be reikalo ir susidegino? Kalbant šia tema, paradoksu ataidi mūsų priekaištėliai Kalantos kartai ir čia Australijoje. Esą, jaunimas nesidomi bendruomenine veikla, nesiryžta pavaduoti kartos, kuriai jau nebe daug liko gyventi. Sielojamės "kas užims veikėjų postus? Kam atiteks mūsų turtas, namai ir visuomeninės institucijos? Tai vis klausimai, kuriuos, manau, verta kelti ir diskutuoti, nes jie, vienokiu ar kitokiu kampu, liečia mūsų problemas, mūsų visuomenę ir bendruomenę.

Karta, kuri neturi istorijos, yra vaikai. Apie juos mažiausiai kalbama ir rašoma. Bet ir čia, toji "tyla", labai daug ką pasako apie mūsų visuomenę ir mus pačius. Išmintingi žmonės tvirtina, kad "niekas taip žmogaus nepaveikia, kaip tai, su kuo jie suartėjo vaikystėje". "Istorija, anot rašytojo R. Granausko, tai šaknys, ieškančios mūsų dvasios gyvybei syvų net ir giliausiuose laiko kloduose". Istorija, ir mokslas, ir įvykiai, nes žmogus gimsta ne vieną kartą, o visą gyvenimą. R. Kalantos atveju, istorija - tai jo "kraujo aukos balsas", suliepsnojęs "laisvės Lietuvai!" šauksmu. Tą kraujo šauksmą girdime ir mes, išeiviai, atitrūkę nuo savo krašto tikrovės, o gal tuo pačiu ir nuo istorijos, turėtume vis dėlto giliai susimąstyti, jei nenorime tapti dulkėmis ant savo istorijos vieškelio...

Po paskaitos sekė meninė programa su inscenizacijomis, eilėraščių bei poemų deklamacijomis ir dainomis. Atlikėjų kolektyvas ir patrauklus, ir pajėgus, su juo verta ir daugiau padirbėti. Lyrikos ir melodramatizmo, kartais net iki perdėto jausmingumo, galėjo būti ir mažiau! Nors lyrika labai artima muzikai, bet jau "kas per daug, tai nebesveika!" - sako priežodis. Dainos irgi nelygiavertės. Paskutinioji skambėjo gražiai, nes homofoninis stilius dainininkėms įprastas ir savas. Antroji - "žlugto" skalbėjos daina - tik tiek, kad sudainuota, bet tai, kas dainoje gaidomis užšifruota - atskleisti nepavyko. Pati pirmoji (trejinė) sutartinė, atrodo tokia lengvutė ir grakšti, bet jos atlikime jautėsi spragų: ne vietoj atsikvėpimai, nesklandi ritmika ir įstojimai. Monodinis ir polifoninis stilius dainininkėms kelia problemų, kurias įveikti reikia ritmikos ir balso pratybų. Suvestinė: deklamatorės ir dainininkės šmaikščios ir gražios, dailūs jų nuometai ir laikysena. Publika atlikėjus priėmė labai šiltai! Savo odisėją tuo ir baigiu.

Jonas Juška

Išvyka į Lietuvą 1982

Keliaukite su pasitikėjimu, jei keliaujate Palangos tūrais. Per daugiau kaip 10 metų mes atsiekėm pasitikėjimo ir patyrimo, įsigijom gerą vardą. Kodėl nesidėti su mumis ir šiais metais?

IŠVYKOJE

* 10 naktų Vilniuje * rūpestinga palydos globa * Apsipirkimas Singapore

Išvykstame iš Sydnejaus arba iš Melbourno birželio 20 d. ir grįžtama liepos 9 d. išvykos kaina $ 2835. Informaciniai leidiniai jau gaunami dabar.

Atminkite: Palanga Tours duoda pilnutinį kelionių aptarnavimą.

Jeigu keliausite į Ameriką, Europą, Aziją ar kur nors kitur grupėmis ar atskirai, jums teks turėti reikalo tik su vienu iš mūsų kelionių ekspertų. Jie išrūpina vizas, draudimą, kelionių čekius ir atpalaiduos jus nuo visų rūpesčių

Palanga Tours teikia geriausias lengvatas keliaujant lėktuvais.

Palanga Tours AUSTRALIA

SYDNEY: 280 Pitt St., tel. 264 2008
MELBOURNE: 118 Queen. St., tel. 678 525
BRISBANE: 1st Floor, Citicorp Building 217 George St. tel. 221 3177
ADELAIDE: 167 Rundle St. tel. 223 7544
PERTH: 6th Floor, AMP Building 140 St. George Tce. tel. 321 7371

Atkreipkite dėmesį į naują Palangos adresą Adelaidėje

Tautos duobkasiai

Atkelta iš psl. 2

povandeninių laivų dalių dirbtuvės, kuriose kaliniai valo povandeninių laivų antgalius nuo radio aktyvių atominių dulkių (349 psl.). Panašūs kaliniams darbai skiriami Latvijoje ir Estijoje. Autorius įrodinėja, kad visoje Sovietų Sąjungoje kaliniai naudojami karo pramonės darbams, o taip pat alyvos ir anglies kasyklose.

Kyla klausimas, kaip Sovietai tą visą vergų bei kalinių karo pramonę ir tautą genocidą savo propaganda užtušuoja ir užmigdo pasaulio sąžinę?

Tėviškės Žiburiuose vasario 11 d. laidoje atspausdintas įdomus straipsnis "Užmirštos Norilsko aukos", pasinaudota buvusio Sovietų kalinio J. Bergerio atsiminimų knyga, kurioje rašoma: kaip rusų rašytojas Amalrikas, sėdėdamas koncentracijos lageryje, išgirdo per garsekalbį Kanados ministerio pirmininko P.E. Trudeau (tuo laiku lankėsi Sovietų Sąjungoje) pareiškimą "Kaip gaila, kad mes Kanadoje neturime tokio gražaus šaunaus miesto kaip Norilsko". Ir toliau Amalrikas rašo savo atsiminimuose: "Man norėjosi šaukti į garsiakalbį, jei tik tiek, pone ministeri pirmininke, tai suimk savo milijoną žmonių, nugrūskite juos anapus ašigalio rato, aptverkite spygliuota viela, atgręžkite kulkosvaidžius, liepkite jiems rausti kasyklas, statyti namus ir turėsite taip pat savo Norilską".

Toliau J. Bergeris savo prisiminimuose taip sanprotauja: "Kas paskatino Trudeau, šiaip jau ne tamsų vyrą, padaryti tokį pataikūnišką pareiškimą, kurį glušai jam patarinėjo, taip ir liks mums nežinoma".

Šitoks atsitikimas Vakarų pasaulyje nėra naujiena. Glušlų turime daug. Kiek važiavo kunigų iš Romos, iš Anglijos, iš Amerikos, iš Australijos į Sovietų Sąjungą, o sugrįžę aiškino ne tik per spaudą, bet ir bažnyčiose savo parapijiečiams skelbė, kad nėra Sovietų Sąjungoje religinio persekiojimo, kad nėra koncentracijos lagerių, jie nematę, visur buvę, kad viskas tai esą Vakarų propaganda. Kiek darbininkų unijų atstovų lankėsi sovietuose, visi grįžę gyrė sovietų tvarką, statė darbininkams pavyzdžiu, kėlė darbininkų gerbūvį. Kiek žurnalistų lankėsi ten, jie žmonės įpratę viską surasti ir išaiškinti, bet ir jie parvažiavę, bent daugumas jų, arba tyli arba parašo apie kokį menknieki. Kodėl taip? Ogi todėl, kad jie važinėja sovietų agentų nupirktais bilietais, kad jie išlydimi ir sutinkami šauniose partijose su vodka ir kaviaru, o kam tas gražus patarnavimas nepadeda, tai pagrąsoma - jei netylėsi, tai atkentėsi. Ir taip viskas eina tyliai. Betgi politikai, parlamentarai, ministeriai argi ir jie tokie glušai? Jų silpnybė yra ta, kad jie godūs yra valdžios ir reikalingi balsų. Balsai yra jų gyvybinis reikalas, o sovietų agentai jei ne šnipinėjimui, tai propagandai yra visų pirma skirti. Jie kaip vorai gaudo museles, vabaliukus į savo tinklą, žinodami jų silpnybes: kam stikliuką vodkos pasiūlydami, kam dovanėlę nupirkdami, kam kelionę išrūpindami, mecenatais pabūdami ir visokiais patarnavimais ir šantažais jie varo visame Vakarų pasaulyje savo propagandą apie Sovietų Sąjungos taikingumą, laisvę ir laimingą gyvenimą. Kai reikia jiems kokias demonstracijas sukelti - jie turi savo žmonių, kai reikia kur viešos opinijos už ar prieš - jie turi savo žmonių, kai reikia rekomendacijų kur įlįsti - jie turi savo globėjų. Todėl nei Amerika, nei Europa, nei Australija negali pilnai įgyvendinti sankcijų prieš sovietus, nes demokratiniai kraštai ta prasme yra silpni.

Šiandien pasulis pilnas sovietų agentų, viešų ir slaptų, jų netrūksta ir mūsų tarpe, jie garsiai kalba, kad jaunimas turi būti apolitinis, kad nesikištų į tautinius ir į komunistinius reikalus, o pasitenkintų tik veikla sporto aikštėse. Bet argi tai yra politika, ką sovietai daro Lietuvoje, tai yra kriminalas prieš žmogaus ir tautų teises. Ar mūsų sąmoningam jaunimui neturėtų rūpėti šie reikalai? Jeigu mes, kurie turėtume būti tautų sąžinė, mokame tylėti ir prisitaikyti, tai kaip galėtume kaltinti tuos, kurie sovietų nepažįsta iš viso?

Yra daug prisitaikėlių Lietuvoje, kurie sako: jeigu aš nenersiu kitam kilpos ant kaklo, tai man kitas ners. Toks pasiteisinimas yra ciniškas. Hitlerio pagelbininkai dar ir dabar po 37 metų tebėra persekiojami, o Prancūzijos maršalas Peteinas už prisitaikymą buvo nubaustas iki gyvos galvos, nors jo patarnavimas tautai buvo neabejotinai didelis. Nemanykite, kad sovietizacijos šalininkai ir kūrėjai kitokio istorinio sprendimo susilauks. Istorijos teismas yra rūstus, nevisada teisingas. Šiandien mūsų tauta kacetuose, kalėjimuose, psichiatrinėse ligoninėse, Vorkutoje, Sibire žudoma ir naikinama; alkoholyje, demoralizacijoje, dvasinėje depresijoje skandinama. To nebūtų tokiame laipsnyje, jei neturėtume savų parsidavėlių, prisitaikėlių.

Laikas būtų ir mums pergalvoti, ar neturime savo tarpe žmonių, kurie nesąmoningai galbūt prisideda prie savo tautos duobkasių, skleisdami ir palaikydami Sovietų propagandą savo viešu draugiškumu sovietų agentams ir jų čia vedamai politikai. Norime ar nenorime esame visuomenės stebimi ir vertinami pagal tai, su kuo draugaujame ir kam dirbame.

Mes, kurie sovietus gerai pažįstame ir žinome, kokiom priemonėm jie mulkina pasaulį, turėtume drąsiai ir tvirtai pasmerkti jų vykdomą vergiją ir tautų genocidą, privalėtume būti pasaulio sąžinės šaukliais, o ne padlaižauti vergijos budeliams ir neslopinti žmonijos sąžinės savo tyla ir darbais.

Jeigu darbiečių partija Britanijoje laimėtų rinkimus, Anglija tuoj pat išstotų iš Europos Ekonominės bendruomenės.

***

Dorybė, kurią reikia saugoti, vargu ar verta sargybos.

Adelaidės apyl. pirm. Č. Zamoiskis organizacijų atstovams pristato ALB Krašto Valdybos pirm. A. Pocių. Nuotraukoje iš k. Mokyt. Statnickas, p.p. Pacevičienė ir B. Mockūnienė. Nuotrauka V. Vosyliaus

KRAŠTO VALDYBOS PIRMININKAS ADELAIDĖJE

Vasario 20 d. į Adelaidę atvyko ALB Krašto V-bos pirmininkas A. Pocius. Tą patį vakarą Lietuvių Namuose buvo sukviesti organizacijų atstovai ir spaudos bendradarbiai pasikalbėti su pirmininku.

Pirmininkas padarė išsamų pranešimą apie Krašto Valdybos veiklą, kuri buvo plati ir aktyvi. Ji vystėsi ne tik pačioje bendruomenėje, bet buvo sudaromi kontaktai su iškiliais australais, valdžios bei parlamento žmonėmis. Visur buvo keliamas Lietuvos ateities klausimas. Australų tarpe rasta nemaža draugų, kurie pasiryžę ginti Lietuvos ir lietuvių reikalus.

Krašto Valdyba turi nemaža rūpesčių tinkamai suorganizuoti šių metų gale Lietuvių Dienas Melbourne. Visi pasirengimai vyksta 'sklandžiai.

Velykų švenčių proga Melbourne ruošiamos jaunimo studijų dienos. Visi kviečiami jose dalyvauti ir tuo parodyti, kad mes domimės jų reikalais. Padėkime jaunimui spręsti jų problemas.

Nemažą dalį šios informacijos Krašto Valdyba jau buvo skelbusi spaudoje. Bet vistiek buvo įdomu iš pirmininko išgirsti, ką Krašto Valdyba yra nuveikusi ir ką ji yra numačiusi savo planuose.

Po pranešimo pirmininkui buvo patiekta visa eilė klausimų ir sumanymų. Kalbant apie moralinę paramą lenkams dabartinės krizės Lenkijoje metu, buvo iškeltas pasiūlymas, kad tokia parama turėtų būti teikiama (dalyvavimas eisenose, demonstracijose ir t.t.), tačiau lenkai privalėtų atsisakyti viešos propagandos, kad Lenkijai priklauso po I D.K. užgrobtos kitų tautų žemės (pav. Vilniaus kraštas ir k.). Bet dabartyje abi tautos turime bendrą priešą, tad sutartinai kovoti su juo turėtumėm.

Pasiūlyta Krašto Valdybai imtis iniciatyvos išlyginti mūsų sportininkų tarpe atsiradusius nesklandumus.

Taip pat buvo paklausta, ar Krašto V-ba turi įtakos į "Mūsų Pastogės" redagavimą t.y. kokia medžiaga ten turėtų ar neturėtų būti skelbiama. Pirmininkas atsakė, kad Krašto V-ba jokios įtakos neturi. Pav. buvo pageidauta, kad nebūtų skelbiami rašiniai, kritikuoją VLIKą. Tačiau šis pageidavimas nerado atgarsio.

Iš dalyvių buvo pareikšta, kad mes bijome bet kokios kritikos ir savanoriškai įsivedėme per kietą cenzūrą. Spaudos laisvė tai didžioji demokratijos jėga. Šiandien kritikuojami karaliai, prezidentai ir visi kiti viešus postus užimantieji asmenys. Kultūringa kritika yra visokios pažangos variklis. Kur kritika nepasiekia, prasideda puvimas. Mūsų veiksniams taip pat turi būti taikomas tas pats dėsnis. Visi žinome, kad mūsų veiksniai per 30 metų nesurado bendros kalbos ir tuščiai tąsosi eikvodami brangų laiką ir mūsų sudėtas lėšas. Net ir kritika ten nebepadaro įtakos. Tad bent kalbėti privalome, nes nuo kalbų gal kuomet prieisime ir prie veiksmų.

Buvo iškelta ir daugiau įvairių klausimų ir pareikšta pageidavimų. Bendrai susitikimas su pirmininku buvo įdomus ir naudingas. Ir sekančią dieną pirmininko dyko nelaikėme. Sekmadienio rytą jis dalyvavo prie vėliavų pakėlimo, per pamaldas skaitė lekciją, minėjime skaitė paskaitą ir įteikė lituanistams kursantams pažymėjimus bei dovanas ir per vaišes po minėjimo pakėlė tostą už Lietuvos laisvę. Esame dėkingi A. Pociui, kad jis nepabūgo tolimos kelionės ir su ponia teikėsi mus aplankyti.

sb

VASARIO 16 MINĖJIMAS ADELAIDĖJE

Ši šventė Adelaidėje visuomet švenčiama su pakilia nuotaika ir rūpestingai pasiruošus. Iš anksto spaudoje ir per radio adelaidiškiams buvo priminta, kad dalyvavimas minėme yra kiekvieno lietuvio tautinė pareiga.

Šventė prasidėjo vasario 21 d. 10.30 val. vėliavų iškėlimu prie Lietuvių Namų. Prieš pat pamaldas vėliavos buvo iškeltos ir prie Katalikų Centro. Pamaldas atlaikė klebonas kun. A. Spurgis, kuris pasakė šiai dienai pritaikytą patriotišką pamokslą ir paragino visus dalyvauti Tautos Šventės minėjime Lietuvių Namuose, kad paskui iki kitos šventės negraužtų sąžinė jog savo patriotinės pareigos neatlikai.

Skirtu laiku Lietuvių Namų salė buvo pilnutėlė. Pritrūko vietų ir kėdžių. Pirmose eilėse sėdėjo visas būrys įvairių tautybių svečių - atstovų, atvykusių mus pasveikinti Lietuvos nepriklausomybės sukakties proga.

Minėjimą atidarė bendruomenės pirmininkas Č. Zamoiskis, savo trumpame žody paryškinęs šventės prasmę ir pakvietė minėjimo pagrindiniu kalbėtoju čia atsilankiusį ALB Krašto V-bos pirmininką A. Pocių.

Savo kalboje A. Pocius plačiai nušvietė dabartinę lietuvių tautos būklę, o taip pat ir pastangas išeivijos jai padėti. Kvietė visus vieningai ir ryžtingai dirbti, siekiant Lietuvai laisvės.

Po paskaitos sekė visa eilė sveikinimų. Kalbėjo latvių, estų, ukrainiečių, lenkų, rusų ir vengrų bendruomenių atstovai. Gana įspūdingai pakalbėjo ir parodė gilų mūsų tautinių aspiracijų ir istorijos žinojimą aukštas P.A. valdžios pareigūnas B. Kruminš (Chairman of S.A. Ethnic Affairs Commission).

Išbaigus kalbas, pagal nusistovėjusią tradiciją, buvo visuomenei pristatyti du šiais metais lituanistinius kursus gerai baigę jaunuoliai: P. Kazla ir A. Juospaitis, abu gavę už gerai išlaikytus egzaminus premijas. Premijas ir pažymėjimus kursantams įteikė Krašto V-bos pirm. A. Pocius.

Meninėj programoj deklamavo B. Rainys - J. Aiščio "Mes neleisim", S. Kubilius - B. Brazdžionio "Ąžuolas" ir R. Pranckūnaitė - J. Aisčio "Tėviškės žemelė", "Žilvino" šokėjai pašoko keturis šokius. Pianistė M. Dumčiuvienė paskambino Schubert "Impromtu" ir Chopin "Valsas". Solistas P. Račkauskas padainavo St. Šimkaus "Mergužėle brangi" ir "Oi greičiau, greičiau".

Lituania moterų choras padainavo St. Šližio "Gintaro kraštas" ir A. Brazinsko "Nemunėlis". Mišrus choras išpildė J. Gudavičiaus "Kur giria žaliuoja", B. Budriūno "Grąžinkit laisvę", St. Sodeikos "Šiaurės pašvaistė" ir J. Strolio "Parvesk, Viešpatie" su solistu P. Račkausku. Solistui ir chorui akomponavo M. Dumčiuvienė.

Programai išibaigus, visi dalyviai susirinko Lietuvių Namų sodely, kur, ramovėnams išsirikiavus, buvo nuleistos vėliavos, sugiedota Malda ir Tautos Himnas.

Minėjimas užtruko apie tris valandas. Programai užsitęsti padėjo mus sveikinę svečiai, kurie nesivaržė savo sveikinimus ir linkėjimus gerokai išplėsti ir tai užėmė nemaža laiko. Deja, rengėjams nėra beveik jokios galimybės nurodyti, kiek svečias turėtų kalbėti.

Bendrai minėjimas buvo rūpestingai paruoštas ir praėjo sklandžiai. Gal kitą kartą, pasikvietus svečių, nereikėtų jų varinėti kalbėti į sceną nepatogiais, net pavojingais (be turėklų) laipteliais, o čia pat salėj parūpinti kad ir kuklią tribūną.

Po minėjimo PALMD "Moterų Sekcija" svečiams ir programos išpildytojams suruošė kuklias vaišes.

B.S.

V. Baltutis

ETNIKAI

Pradžioje dar vis šypsojausi, manydamas, kad tai sapnas ar stipresnio pobūdžio pagiros, kurios kartais išmuša tave iš normalios vėžės. O gal, sakau, taukais aptukusi širdis ir smegenys prarado nuovoką ir pasimetė situacijoje.

Bandau surasti siūlo galą, kodėl viskas šiandien apsivertė aukštyn kojom. Juk atvykus į šį kraštą mus "kruvinais šriubais" - bloody bolts, vadino, vėliau šiek tiek sušvelnėjo ir naujaisiais australais pradėjo tituluoti, nors nieko naujesnio mes neturėjome. Spaudė krūtinę ilgesys, keikiausi palikęs Europą, ilgėjausi stovyklinės ramybės ir užuovėjos. Dar ir šiandien nubėga malonus jausmas prisiminus stovyklos gyvenimą Vokietijoje. Nors pilvas nebuvo prikimštas aviena, kaip čia, bet rūpesčių jokių. Tremtiniais visi mus ir mes patys save vadinome. Tai buvo dienos, perpildytos kultūrinės veiklos, pagražintos spekuliacinėmis kelionėmis su silkėmis. Vargu ar kada nors vėlei lietuvis taip kultūringai begyvens. Choro repeticijos vykdavo iš ryto, teatro po pietų, o tautiniai šokiai miklinosi pavakariais, ir tai visa vyko savaitės dienomis, kai vokietis palenkęs sprandą prakaitavo, bandydamas išsikapstyti iš pralošto karo griuvėsių.

Atvykę į šį kraštą, dvidešimt penkerius metus nešėme australų mums uždėtą jungą: pažeminti, atstumti ir nužmoginti, lupome po dvi pamainas, o kartais net ir savaitgaliais. Vaikus ir žmonas išvarėme dirbti, kad tik greičiau išaugtų nuosavos gryčios. Išaugus joms, statėme vilas prie jūros, kad per melsvus vandenis galėtume žvelgti į už marių platybių paliktas stovyklas ir tėviškėje vėjo papeštais šiaudų stogais gimtinės trobas, bandydami išlikti tokiais, kokiais atvykome, o gal dar ir geresniais.

Taigi vis dar negaliu atsipeikėti jau kelinti metai valdžios ir spaudos varoma etnine gražbylyste. Ir koks velnias išmislijo tą žodį etninis. Jį taip dabar visi įsikando, kad valdžia turėjo išleisti specialų įstatymą, draudžiantį ji be reikiamos pagarbos ištarti. Sudarytos net komisijos ir pakomisijos su ministru priešaky, rūpintis etnikų reikalais. Etniką užgavęs, jei nebūsi pakartas, tai mažiausiai kalėsi iki gyvos galvos. Krautuvės prikimštos etniniais raštais prekių, o miesto turguje sunku per etnikus prasibrauti. Visos prekės čia, pradedant išprievartautu agurku - sukini, iki palengvicos yra persunktos etniniu kvapu.

Etninei nuotaikai kylant, etnikai visur dainuoja, visur šoka, taip, kad be ukrainietiško kazoko ir lietuviško lenciūgėlio nebegalima net šio krašto dienos atšvęsti. Tad argi nuostabu, kad ir tie, kurie buvo sutrumpinę savo pavardes, vėlei jas ilgina, kad tik būtų sunkiau ištarti, kad tik etniškiau skambėtų. Ponas Pliurpt atsipliurpino ir vėlei Pliurpelevičiumi vadinasi, o Sexas išvirto į Seksevičių. Grįžta madon etninis akcentas, kurį daugelis per trisdešimti metų mėgino slėpti, įvairiai laužydami savo liežuvį. Prietelių, kurį jau seniai buvau nurašęs žuvusiu mūsų padermei, aną dieną sutikęs bilijardų krautuvėje užkalbinau angliškai, kaip jau įprasta, o jisai garsiai rėkdamas, kad visi girdėtų jo etninę šnektą, kirto lietuviškai:

— Tai ka tu, rupūže, sukengūrėjai! — Ir drožė kaip arklio kanopa letena per pečius. — Šimtas metų nematytas! Maniau, kad jau kirmėlės sugriaužė, o jisai bilijardo ieško. Matai, brolau, reikia eiti su laiku, neatsilikti. Dabar esame visi etnikai; nebėra graikų, italų, vokiečių ar lietuvių. O ką pasakysi?! Ar ne gražu! O bilijardai ir gi madon įėjo. Lošia visi — vyrai, moterys, vaikai ir seniai. Kliši net bilijardo lazdomis pasiremsčiuodami vaikšto. Turiu stalą pastatęs garaže, bet prieiti negaliu. Vaikai ir žmona apsėdę. Žmonos nebepažintum. Tikra etnikė pasidarė, nors iš gymio australė. Jos tėvą geležimis apkaustytą šion šalin atgabeno. Dabar kalba tikru lietuvišku akcentu. Štai tau, brolau, etnikai!

Burnoje sustingo liežuvis. Negalėjau žodžio ištarti. Vapsėjau ką tai panosėje. Pažadėjau užsukti...

Kas savaitę vis gaunu tokius valdiškus laiškus, kur aprašomi visi etniniai reikalai. Siūlo pinigų, kad tik mes savo kalbos neišsižadėtume. Kad laikytumės etninės kultūros. Taigi nuvykau. Jei siūlo, kodėl neimti. Tiesiog pas patį vyriausį pataikiau, gal sakau, duos idant galėčiau paryškinti beblėstantį žemaitišką etninį akcentą. Ir tikrai. Nieko daug nesiteiravo tik paklausė:

— Etnik?!

— Etnik, — atsakiau ir jisai tuoj pakišo popierių pasirašyti, o po savaitės atėjo čekis. Truputį neramu pasidarė, gavus valdiškų pinigų. Ką tu su jais.

KUN. KAZIMIERAS PUGEVIČIUS JAU AUSTRALIJOJE

Kovo 4 d. Sydnejaus aerodrome sulaukėme šio didelio Amerikos lietuvio. Jį pasitiko ALB Sydnejaus apyl. pirm. Dr. A. Mauragis, prel. P. Butkus, kun. P. Martuzas, A. Kramilius, parapijos nariai A. Savickienė, Danutė Ankienė su tautiniais rūbais papuošta dukrele ir p.p. Simanauskai.

Pasikeitus dovanėlėmis tuoj skubėjome į pamaldas St. Michaels bažnyčioje Darlingtone, kur svečio laukė Katalikų Imigracijos direktorius kun. M. McCarthy ir virš 30 Sydnejaus tautinių kapelionų. Mišių pradžioje kun. M. McCarthy pasveikino svečią kun. Pugevičių atvykusį į Australiją savo vardo vienoje.

Mišios buvo laikomos už Lenkiją, bet ši proga labai sutiko su svečio atvykimu. Mišių metu vieną giesmę pagiedojo A. Kramilius lietuviškai.

Tuoj pasibaigus mišioms svečio jau laukė korespondentai iš "The Australian" ir turėjo ilgą pasikalbėjimą. Katalikų imigracijos skyrius buvo suruošęs gretimai salėje piėtus svečiui ir visiems kapelionams. Trumpai svečią pasveikino prel. P. Butkus ir A. Kramilius. Svečias savo žodyje iškėlė bažnyčios ir tikėjimo persekiojimą Lietuvoje. Atsivežęs geležinį smūtkelį, kuriam buvo komunistinėje Lietuvoje nulaužtos abidvi kojos ir ranka. Sakė tautiniams kapelionams: "Žiūrėkite. Jis neturi kojų ir rankos, bet jūs dar turite rankas ir kojas ir burnas, nepraleiskite progos kelti komunistų žiaurumų viešumon."

Sydney Morning Herald taip pat turėjo ilgą pasikalbėjimą su mūsų iškiliu svečiu. Kun. K. Pugevičius yra gimęs 1928 m. Baltimorėje Amerikoje ir Lietuvos nėra niekada matęs. Jo darbai vistik reikia pripažinti, kovojant dėl Lietuvos laisvės, negali būti sulyginami nei su vienu kitų lietuvių vakarų pasaulyje. Jis visą savo patirtį televizijoje, radijoje, spaudoje ir kitur naudoja kiekviena pasitaikančia proga keliant Lietuvos bylą, o ypatingai persekiojimą Katalikų Bažnyčios Lietuvoje. Girdėsime svečią visuose Australijos miestuose. Nepraleiskime progos jo pasiklausyti. Linkime mielam svečiui gražių ir produktyvių dienų Australijoje.

A. Kramilius

"KAZIUKAS" SYDNEJUJE

Kovo 7 d. Sydnejuje, Lidcombe, šv. Joachimo bažnyčioje paminėta šv. Kazimiero - Lietuvos jaunimo globėjo diena. Ta proga mišias atlaikė prel. P. Butkus, dienai pritaikytą pamokslą pasakė kun. P. Martuzas. Pamaldose organizuoti, su savo vėliavomis, dalyvavo ateitininkai, skautai ir šauliai.

Po pamaldų, parapijos salėje vyko Kaziuko mugė, kurioje "prekystalius" buvo išstatę Katalikų Kultūros Draugija (loterija), ateitininkai (rankdarbiai), skautai (akademikės - meno paveikslų reprodukcijos, vyr. skaučių krautuvėlė, "Aušros" tunto "bytnikų" dešrinė, "baronkinė"), Sporto Klubas "Kovas" (visokių rūšių "atgaiva"..) ir kt.

Gaila, kad ligšiol organizuoti vienetai nesupranta, kad šią mūgę, į kurią susirenka tikrai gausiai tautiečių, būtų galima panaudoti ne tik veiklai reikalingų finansų sukaupimui, bet ir propagandai, išstatant stendus ir pavaizduojant savo veiklą fotografijomis, diagramomis, parodėlėmis ir t.t.

Na, bet apie tai gal kai kas pagalvos ateityje.

Buvęs.

VARPO METINIS SUSIRINKIMAS

Sekmadienį, vasario 22 d., Lietuvių Namuose įvyko Melbourno Sporto Klubo "Varpo" metinis susirinkimas. Dalyvavo dauguma narių ir buvo labai malonu pamatyti daug naujų veidų.

Klubas 1982-rais metais labai sustiprėjo ir tikimės, kad mūsų naujai prisidėję žaidėjai pasirodys aikštėse per 33-čią Sporto Šventę Melbourne.

Susirinkimo metu, pirmininkė ir iždininkas perdavė savo pranešimus ir įrodė atsilankusiems, kad narių skaičiumi ir finansiniai, Varpo klubas tvirtai stovi.

Pereitų metų treneriai, Edis Ragauskas, Igor Rousiyan ir Vygis Žilinskas buvo apdovanoti. Mažos dovanėlės buvo įteiktos naujiems treneriams - Angelei Kristens, Sauliui Balnioniui, Viktorui Adamavičiui ir Ričardui Lekniui. Penkta trenerė p. G. Dundienė negalėjo dalyvauti susirinkime.

Toliau sekė diskusijos dėl 1983 metų kelionės į JAV. Atstovai iš dviejų kelionės agentūrų buvo pakviesti dalyvauti susirinkime. p. R. Čibas atstovavo Palanga Travel, o p. B. Stankūnavičius iš Business Holiday Travel negalėjo atvykti į susirinkimą bet atsiuntė atsiprašymą ir savo pasiūlymą šiai kelionei. Po diskusijų, nariai nubalsavo keliauti su išvykos komiteto grupe ir Palanga Travel.

Nauja Varpo Valdyba išrinkta. Į Valdybą priimta daugiau narių, nes numatyta kad ateinančiai sporto šventei reikės daugiau darbininkų. Išrinkti V. Adamavičius, V. Balnionienė, A. Baltrūnas, T. Lynikas, L. Mackevičiūtė, V. Makaravičius, R. Muceniekas ir E. Vyšniauskaitė. Klubo adresas pasilieka tas pats kaip ir pereitais metais - 6 Alfred Court, Bundoora, Vic., 3083.

Norinčius prisijungti prie Sporto Klubo veiklos, prašau kreiptis į bet kurį valdybos narį. Nauji krepšininkai prašomi susisiekti su p. V. Adamavičium, tel. 578 3825, o tinklininkai su p. T. Lyniku, tel. 862 1451.

Sportininkai visų sporto šakų, norintieji dalyvauti 1983 Sporto Šventėje Čikagoje, prašomi susisiekti su "Varpo" Valdyba.

E. Vyšniauskaitė
klubo sekretorė

8-ji Židinio išvyka

Atrodo, kad Sydnejaus Skautų Židinio tėvūnas ir kanclerė VIII-sios ekskursijos išvakarėse smarkiai meldėsi, nes iš žadėto pusiau lietingo oro prašvito tikrai graži kovo 6-ji...

Na, tai ir vėl važiavom!.. Šį kartą vykom pasižiūrėti Minnamurra krioklio Kiamos vietovėje, o vėliau - į Mittagongo apylinkes, pasisvečiuoti dail. L. Urbono Aro sodyboje.

Išsukus iš didžiųjų vieškelių, ryto saulėje sušvito kalvos, kloniai, eukaliptų giraitės, kurios šiemet, gavę pakankamai lietaus, švytėjo visu savo grožiu. 9.55 val. ryto pasiekėme pirmąjį savo kelionės tikslą — Minnamurra Falls, t.y. krioklį. Nuo autobuso sustojimo vietos į jį teko žygiuoti 20-30 minučių pėsčiom. Ėjome upeliuko pakraščiu, siauru, drėgnu taku, paįvairintu lieptais per upelį, uolose iškirstais siaurais laipteliais, slidžiais kalneliais - pakalnėlėmis, kur nevienam teko ir "zuikį pagauti". Augmenija - paparčiai, paparčiai, paparčiai (120 rūšių), lijanomis apaugę medžiai; kai kurie jų tikri milžinai, kaip veteranė Illawarros figa, turinti virš 1000 metų amžiaus, kita - jos kaimynė - 800 m. Nesimato įprastinių eukaliptų, nes šis valstybinis draudinys - parkas (460 ha) yra subtropinės lietaus girios (sub-tropical rain forest) likučiai. Su mumis drauge ėjęs girininkas (ranger) pasakojo, kad laukinių gyvulių čia esą mažai, bet už tai labai daug įvairių paukščių, tarp jų ir baikštieji lyros paukščiai.

Pats krioklys labai įdomus ir gražus. Vandens kiekiu jis nėra gausus. Jo srovė, kaip plona šilko juosta krinta iš keliasdešimties metrų aukščio į siaurą, per milijoną metų išgraužtą tarpeklį ir nuvingiuoja pro uolas į slėnius.

Grįžę nuo krioklio - papietavom ir vėl tolyn.

Aro sodyboje mus pasitiko šeimininkas dail. Leonas Urbonas. Susipažinę, pasileidom takeliu į jo studiją, kur apžiūrėjom jo tapybos darbus. Daug jų nauji, nes jų neteko matyti čia lankantis prieš kelerius metus. Pats dailininkas teikė paaiškinimus. Pasukom ir per pačią sodybą, paliktą originalaus miško stovyje, bet "pamarginta" dailininko moderniomis skulptūromis.

Atsisveikindami su maloniu šeimininku jam įteikėm mažą dovanėlę, šio apsilankymo prisiminimui, o jis mus pakvietė tankiau apsilankyti.

Pakeliui dar sustojom "pasiganyti" Mittagongo miestelyje. Kai kas užkandžiavo gražiame miesto sode, kai kas ėjo aplankyti moterų rankdarbių parodos.

Kaip ir visos ekskursijos ir ši neapsiėjo be staigmenų. Tik nuvykę į nuolatinę rinkimosi vietą — Lietuvių Klubą Bakstowne— sužinojome, kad neturėsime nuolatinio ekskursijos vadovo, brolio Jono Zinkaus, kuri ant menčių patiesė kažkokia neišaiškinta liga... Vėliau, porą kartų teko "remontuoti" autobusą. Bet tai nepakenkė gerai ekskursantų nuotaikai (nors brolio Jono tikrai visi pasigedome), kurių ir šįkart buvo pilnas autobusas - pav. kai šoferis mechaniškai nusistačiusių vyrų talkinamas keitė naują padangą, į šalikelę išlipė ekskursantai taip traukė dainas, net laukai skambėjo... Vadovas, žinoma, ne padanga!. Nors jis ir buvo kelionę suplanavęs ir visokių nurodymų palikęs - jį pakeisti buvo daug sunkiau, ypač, kad ir jo padėjėja, sesė Aldona Jablonskienė tą dieną nelabai kaip jautėsi. Todėl į talką šoko visas būrys židiniečių ir svečių, su kanclere, sese Milda Karpavičiene. Kelionę įvairino Dr. A. Mauragis, papasakodamas apie lietaus girią ir jos susiformavimą, p. J. A. Jūragis - paberdamas pynę įdomių anekdotų, p. A. Adomėnas - supažindindamas mus su nafta ir jos produktais. "Ilgiausių metų" palinkėjom vardines ar gimimo dienas švenčiantiems p.p. K. Butkui, E. Laurinaitienei ir S. Jurevičienei.

6 val. vakaro vėl prisistatėm prie Lietuvių Klubo durų, šokdami į kieme paliktus automobilius ir skubėdami namo!..

B. Žalys

SYDNEY LIETUVIAMS REKOLEKCIJOS

BALANDŽIO 2, 3, 4 d.d. St. Joachim's bažn. Lidcombe (prie John Street).

BALANDŽIO 2 d. penktadienį — rekolekcijų pradžia, Nuo 5.30 val. val. išpažintys. 6.45 įžanginė konferencija, 7.15 australų kryžiaus keliai. 7.30 Mišios, Komunija, rekolekcijų pamokslas ir vėl išpažintys.

BALANDŽIO 3 d., šeštadienį išpažintys nuo 2 val.. 3 val. pirmoji konferencija ir vėl išpažintys. 5 val. Šv. Mišios, Komunija, rekolekcijų pamokslas.

Kuo daugiau atlikime išpažintį pirmomis dienomis, kas netektų ilgai vargti sekmadienį.

BALANDŽIO 4 d. Verbų Sekmadienį — užbaigiamoji rekolekcijų diena. Išpažintys nuo 9 val. iki pamaldų. 11,30 val. iškilmingos rekolekcijų pamaldos, giedant "Dainos" chorui, rekolekcijų pamokslas ir visų bendra Komunija. Prašomi neiti Komunijos kitose Mišiose ar kitose bažnyčiose.

Tuojau po Mišių užbaigiamoji Konferencija ir Palaiminimas bei atlaidų suteikimas.

Rekolekcijų išlaidoms ir Religinei Šalpai bus I-ji rinkliava Verbų sekm. ir po vieną vakarinėse Mišiose.

Po rekolekcijų užbaigimo trumpa pertrauka — Ateitininkų ir Katalikų Kult. D-jos paruošta kavutė — atgaiva, Lidcombe parapijos salėje, po kurios gerb. kun. Svečias, ten pat 2.30 val. kalbės apie tikinčiųjų persekiojimą Lituvoje — greičiausia anglų kalba, nes į ją kviečiami ir kitų pavergtų tautų atstovai bei šios parapijos australai.

Msgr. P. Butkus, M.B.E.

Apie ryšius...

Atkelta iš psl. 3

tebimas, kad dar iš viso iškyla jaunų disidentų. O ir su režimu einančių tarpe kažin ar ne daugiau cinizmo, medžiaginės naudos ieškojimo negu kokio nors socialistiško idealizmo. Taigi, skirtinga aplinka veikia tiek užsienyje gyvenančius, tiek ir Lietuvoje, o susitikus skirtumai ypač išryškėja. Apie tuos skirtumus kun. Dr. F. Jucevičius savo knygoje "Tauta tikrovės ir mito žaisme" taip sako: "Jau jie turi vienokią galvoseną, o mes kitokią, juos domina vieni dalykai, mus kiti. Kas jiems savaime suprantama, mums nebeaišku".

Ir vis dėlto, kad mūsų maža tauta neišnyktų, svarbu, kad nežiūrint skirtumų ryšys tarp atskirų tautos dalių būtų glaudus ir broliškas.

Išeivių santykis su tais Lietuvos lietuviais, kurie kovoja prieš okupantą, kiekvienam suprantamas - neabejotina išeivijos pareiga juos visokeriopai remti. Įvairiuose kraštuose daugumą išeivijos tai ir stengiasi daryti per organizacijas, politinę veiklą ir individualiai pagal asmeniską supratimą, sugebėjimą, išgales ir sąžinę. Jei kartais pasiginčijame dėl to rėmimo metodų, tai turbūt visi sutariame dėl paties tikslo ir siekimų. Ir aš nieku gyvu nedrįsčiau nurodinėti ar patarinėti, kas tikslu ir kas ne. Nebent tik galima priminti, kad pogrindžio spauda kreipiasi į mus ir nurodo, kokios paramos ir pagalbos iš mūsų laukia. „Aušros" ir „Kronikos" surinkimas, išleidimas, vertimas į kitas kalbas ir platinimas yra be galo reikšmingas ir toliau skatintinas. Sovietams rūpi pasaulio opinija, o tuose raštuose kaip tik ir atidengiama toji gyvenimo pusė, kuri rūpestingai slepiama nuo užsienio, nuo korespondentų, svečių ir turistų. Lietuvoje apsilankę ir mes patys neturim progos nei išgirsti, nei pastebėti, kad ne tik tolimame Sibire, bet ir čia pat Lietuvoje veikia nepriklausomybės laikais negirdėtas skaičius kalėjimų, koncentracijos stovyklų, bausminių psichiatrinių ligoninių. Pogrindžio spauda pataria, kokiais laiškais ar siuntiniais galima padėti sąžinės kaliniams. Kartais užsieniečių pastangomis pasiseka net ir pasmerktą išgelbėti. Prisimintina Simo Kudirkos pavyzdys.

Bus Daugiau

Į maldą nėra atsakymo, nes jeigu būtų, tai jau korespondencija, bet nebe malda.

B. Straukas

Pasisakymai sportiniais reikalais

LIETUVIŠKOJO SPORTO PROBLEMOS

Jaunimas visuomet pasižymi savo judrumu ir energijos pertekliumi, kurį jis stengiasi kur nors išnaudoti. Dėl tos priežasties jis noriai jungiasi į įvairius sporto vienetus ir klubus. Lietuvių sporto klubai Australijoj pradėjo organizuotis vos tik pasiekus šį kraštą. Faktinai sporto klubai susiorganizavo anksčiau negu pati Australijos Lietuvių Bendruomenė. Bet tai nereiškia, kad lietuvių sporto klubai buvo ar tebėra šalia lietuvių bendruomenės, o ne jos sudėtyje. Klubai išaugo pačioje bendruomenėje, kuri teikė ir tebeteikia sportuojančiam jaunimui visokiariopą paramą, tikėdama, kad jis išliks nenutolęs nuo savo tautinio kamieno ir, atėjus laikui, įsijungs į lietuvių bendruomenę. Neturint prieš akis šio tikslo, lietuvių klubų egzistencija netektų savo prasmės. Iš tiesų koks būtų skirtumas, kur jaunuolis kultyvuoja savo sportinius įgūdžius, jei atmetamas tautinis motyvas. Australų sporto klubuose sportavimo sąlygos būtų nė kiek neblogesnės ir tai lietuvių bendruomenei nekainuotų nė cento.

Dėl tos priežasties ALB visuomet atidžiai stebi kokios nuotaikos vyrauja sportuojančio jaunimo tarpe, o taip pat kaip šiam jaunimui vadovauja sporto vadovai.

Pastaruoju metu mūsų spaudoje stebime tam tikrą nuomonių išsiskyrimą ir susikirtimą tarp sporto klubų vadovų ir išvykai į Čikagą 1983 m. organizuoti komiteto. Norint išvengti klaidinimo ir nesiramstyti nuogirdomis, buvo kreiptasi į Adelaidės sporto klubo pirmininką . Skiparį, kuris su savo sportininkais dalyvavo pereitų metų gale Geelonge, 32-je Lietuvių Sporto Šventėje, o taip pat ir vadovų posėdžiuose, kame buvo svarstomi minėtos išvykos reikalai.

A. Skiparis yra ne tik sporto klubo pirmininkas, bet taip pat ir ALB Adelaidės Apylinkės Valdybos narys. Gal dėl tos priežasties jam lengviau į šiuos reikalus žvelgti objektyviau ne vien iš sportininkų, bet ir iš bendruomenės taško. A. Skiparis mielai sutiko savo mintimis pasidalyti su "Mūsų Pastogės" skaitytojais.

Pirmininke, kalbėdamas per Adelaidės lietuvių radiją, pažymėjote, kad sporto šventės metu klubų atstovai turėjo karštų ginčų su išvykos vadovybe dėl 1983 m. sportininkų kelionės į Čikagą. Kokia nuomonių išsiskyrimo priežastis?

A.Š. Išvykos komiteto pirmininkas A. Laukaitis pranešė, kad Sydnejaus sporto klubas savo kelionei naudosis tik Palanga agentūros patarnavimais. Melbourno ir Adelaidės sporto klubų atstovai pareiškė savo motyvus, kodėl jie yra numatę pasirinkti kitą kelionių agentūrą. Išsivystė karšti ginčai. Nei viena nei kita pusė nerodė noro daryti bet kokių nuolaidų. Buvo momentų, kai ALFAS Valdyba pagrąsino atsistatydinti, jeigu jai priimtinas susitarimas nebus pasiektas. Įtampa buvo pasiekusi tokį laipsnį, jog atrodė, kad ši šventė bus paskutinė lietuvių sporto šventė. Visą reikalą dar labiau komplikavo atstovų nežinojimas sporto šventės ir išvykos nuostatų.

Padaryta pertrauka, kurios metu pagaliau buvo surastas kompromisas: Sydnejaus klubas vyksta per Palangą, o Melbourno ir Adelaidės klubai pasirenka sau priimtiną kitą kelionių agentūrą. Mažesni klubai pagal savo nuožiūrą prisijungia prie vienos ar kitos grupės. Visi kelionę pradeda iš Melbourno tuo pačiu lėktuvu. Bendras lėšų telkimas panaikinamas. Iškylos vadovu paskiriamas A. Laukaitis. Tačiau vėl iškyla nuomonių skirtumas dėl likusios iškilos vadovybės, kurios tarpe yra svetimtaučių. Adelaidiškiai reikalauja, kad jie visi būtų lietuviai. Tačiau iškilos vadovui užprotestavus, reikalas liko neišspręstas. Palikta tai padaryti ALFAS Valdybai su išvykos organizaciniu komitetu.

Sporto raportažuose pastebima nemaža australiškų ir šiaip nelietuviškų sportininkų pavardžių. Kokia šių svetimtaučių proporcija klubų narių tarpe? Ir kokia jūsų pažiūra į šį reikalą?

A.Š. Į lietuvių sporto klubus yra įsijungę nemaža mišrių šeimų prieauglio. Bet yra nemaža ir jokios "kraujo" giminystės neturinčių svetimtaučių. Ši "invazija" atrodo vis didėja ir siekia bauginančių proporcijų. Pav. Hobarto "Perkūnas" savo 13-kos žaidėjų tarpe turėjo 7 nelietuvius. Panaši padėtis ir kituose mažesniuose klubuose. Ateis laikas kai lietuvių sporto šventes ruošime ne lietuviams. Sporto švenčių pravedimas kas metai kainuoja vis brangiau. Būsimoji šių metų gale sporto šventė Melbourne numatoma kainuos nemažiau 7000 dolerių. Ar verta įdėti daug darbo ir lėšų, kurias sudeda lietuvių bendruomenė, kad visu tuo pasinmaudotų nelietuviai? Nelietuviai ne tik maišosi sportininkų tarpe, bet jie vyks į Čikagą atstovauti lietuvius, jie įeina į kai kurių klubų vadovybes ir net į išvykos į Ameriką organizacinį komitetą. Prieita iki to, kad sporto vadovų posėdy turėjome kalbėtis angliškai, nes vienas jų nemokėjo lietuviškai. Mano nuomone lietuvių sporto klubai buvo įkurti ne tam, kad nustebintų vietinius gyventojus savo sportiniais atsiekimais, bet kad išlaikytų sportuojantį lietuvių jaunimą krūvoj ir tuo apsaugotų jį nuo spartaus nutautimo. Šio principo lietuvių sporto klubai turėtų laikytis ir ateityje. Kur nėra pakankamo skaičiaus lietuviško jaunimo, būtų geriau visai nesteigti lietuvių sporto klubo, negu įsileidus svetimtaučius, juos įmaišyti į sporto šventes. Kol kas dar sąlygos leidžia sporto klubus išlaikyti pakankamai lietuviškus, paliekant juose mišrių šeimų narius, kurie vienok turėtų prisiderinti prie daugumos. Tai padaryti atrodo būtų visai nesunku, jeigu parodytumėme šiek tiek geros valios ir turėtumėm pakankamai tautinės ambicijos.

Kokios apimties sportininkų išvyka yra numatyta į Lietuvių Dienas Čikagoje 1983 m.?

A.S. Australijos sportininkų Išvykos Komitetas pranešė Sporto Šventės Čikagoje rengėjams, kad iš Australijos numatoma pasiųsti viso 128 sportininkus. Jų tarpe 20 trenerių ir vadovų. Uniformos visiems sportininkams kainuotų apie 6400 dolerių, nors sąmatoje numatyta, kad vienam sportininkui uniforma, treningas ir išeiginė apranga kainuotų apie 200 dol. Kelionės išlaidos vienam asmeniui būtų apie 1500 dol. arba iš viso visiems sportininkams apie 192.000 dolerių. Pridėjus uniformos ir kitas išlaidas susidarytų suma gal net viršijanti 200.000 dolerių, kuriuos kokiu nors būdu reikės išspausti iš mūsų bendruomenės. Kyla klausimas ar pateisinamas toks grandiozinis užplanavimas. Iš tiesų yra maža vilties, kad mes pajėgtumėm laimėti prieš Amerikos lietuvius. Man atrodo, kad ši išvyka yra daugiau simbolinė, tikslu pabendrauti, o ne laurus skinti. Nusivešime būrį svetimtaučių, kurie mūsų sportininkams garbės nepadarys. Tik pasirodysime, kokie esame silpni ir be svetimtaučių nepajėgiame išsiversti.

Ar neužtektų, jeigu nusivežtumėm porą desėtkų gerų sportininkų. Juk ir amerikonai pas mus masėmis nevažinėjo. Į visa tai žvelgiant tenka prisibijoti ar ne per plačiai užsimota. Pakilsime kaip vanagai, nutūpsime kaip vabalai. Be to iš mūsų bendruomenės išsunkta ši milžiniška pinigų suma paliks didelias spragas finansuoti kitus svarbius mūsų bendruomenės užsimojimus.

Čia pareikštos mintys yra grynai mano asmeniška nuomonė, kuri niekam nėra privaloma. Bet manau bendruomenė privalo žinoti, kas vyksta sporto klubuose ir ką planuoja sportininkų vadovai.

Dėkingas A. Skipariui už išsamią informaciją ir tikiu daug kam susidarys aiškesnis vaizdas apie mūsų sporto klubų veiklą.

Kas perdaug, tai perdaug...

„Mes ant bedugnės krašto!" — Kas čia daros,
ar ekonomija sugriuvo, ar atominis jau kyla karas?
Griebiu tuoj laikraštį, o ta ranka taip dreba, virpa —
„Viltis laimėti Testą (kriketo) beveik ištirpo."
— Na, jei tik tokios būtų mūsų bėdos!

Nusviedus dienraštį, prie televizijos aš atsisėdau.
Mygtuką spaudžiu: automobiliai lenktynių švilpia, ūžia,
net pabūgau — sugriaus dar trukšmas man bakūžę.
Tai persukau skubiai į kitą stotį (ar kanalą):
vyrukai energingai kamuolį per aikštę gena —
vėl tarpmiestinės futbolo, taigi, rungtynės.
Suku toliau: ten golfo meisterių kaž koks turnyras.
Vien sportas, sportas, nei plėšikų, nei indėnų.
— Naujoviška tarme: tai visiškai ne mano scena!

Išjungus televiziją, aš vienu šuoliu
pulte štai prie transistoriaus pripuoliau.
„... fantastiška! Nes nuostabi Karaliaus Rožė
prie paskutinio stulpo pralenkė Rytinį Grožį,
Svajotojas sau užsitikrino tą trečią vietą.
Ir žadama už Dvigubą šiandien mokėti..."
Čia vėl gi sportas - kilnios tos arklių lenktynės!
— Pikčiausios mintys galvoje man sukas, pinas.

Sveikame kūne, sakoma, sveika ir siela.
Sveikatos kai per daug — nors lipk ant sienos.

Julija

Kovo klube

PAGERBTI SPORTININKAI

Vasario 27 d. Sydnejaus S.K. "Kovo" Valdyba, puikiuose p. Šepokų namuose buvo surengę savųjų sportininkų pagerbimo iešminę — B.B.Q. Nors oras ir buvo nepergeriausias, tačiau jaunimas, kurio šį kartą buvo tikrai apsčiai, rado malonumo pasimaudyti baseine, kai vyresnieji, irgi gausiai atsilankę, džiaugėsi skaniais kepsniais ir šaltu alučiu. Oficialioje dalyje, buvusi "Kovo" pirmininkė N. Wallis, kartu su dabartiniu pirmininku J. Karpavičium, įteikė dovanas pavyzdingiausiems ir geriausiems koviečiams sportininkams. Jas gavo: pažangiausi krepšinio žaidėjai - M. Šepokas, R. Andriejūnienė. Iki 18 m. M. Wallis, iki 16 m. E. Kasperaitis, iki 14 m. P. Šumskas. Daugiausiai pažangos padarę:. R. Šliteris, J. Šepokaitė. Iki 18 m. A. Svaldenis, iki 16 m. D. Šiutz, iki 14 m. A. Ląšaitis. Tinklinio: pažangiausi - A. Braželis ir C. Bann, daugiausiai pažangos padarę: R. Mickus ir L. Belkienė. Geriausi 1981 m. žaidėjai: krepšinio R. Kasperaitytė ir tinklinio A. Zduoba. Už plaukimą dovanas gavo T. Pullinen ir C. Kairaitytė.

"Kovo" Valdyba nuoširdžiai dėkoja p.p. Šepokams už leidimą pasinaudoti jų puikia rezidencija, P. Mikalauskui už dovanas ir J. Kraucevičiui, A. Zduobai, J. ir L. Belkams, J. Karpavičiui, C. Bann, M. Atkinson, N. Wallis, Jurkšaičiui, S. Bukevičiui, V. Šliteriui už dovanotą maistą, loterijos prizus ir pinigines aukas. Taip pat visi koviečiai nuoširdžiai dėkoja gausiai atsilankiusiems "Kovo" bičiuliams, kurie parėmė finansiniai ir patys, kartu su jaunimu, praleido gražią šeštadienio popietę.

DĖMESIO TĖVAMS

Sydnejaus "Kovo" Valdyba kviečia visą lietuvišką jaunimą aktyviai įsijungti į koviečių sportinį gyvenimą ir veiklą. Tėvai prašomi leisti savo vaikus dalyvauti jų pamėgtoje sporto šakoje. Šiuo metu yra gražus būrys jaunių krepšininkų ir krepšininkių, tačiau vietos yra ir visiems kitiems, kurie norėtų pradėti mokintis ir žaisti krepšinį ar tinklinį. Suinteresuotieji kreipiasi į valdybos narius ar paskirų komandų trenerius, iš kurių gaus smulkesnių informacijų.

Daug sužinosi skaitydamas Mūsų Pastogę!

Informacija

PASIRUOŠKIME PADĖTI

Turime gerą progą padėti lietuviams kaliniams ir jų šeimoms Lietuvoje; tuo rūpinasi Sydnejaus Lietuvių Apylinkės Valdyba ir Australų Lietuvių Žmogaus Teisėms Ginti Komitetas, kurie rengia specialų vakarą ir to vakaro pelną ir surinktas aukas pasirūpins perduoti pagalbos reikalingiems lietuviams. Padėti galite atsilankydami į vakarą, kuris įvyks kovo mėn. 27 d., šeštadienį, Lietuvių Klube ir atsiųsdami ar įteikdami Valdybos nariams savo auką. Surinktos aukos bus paskelbtos spaudoje su aukotojų sąrašu, išskyrus tuos, kurie padarys pareiškimą, kad jų pavardė nebūtų skelbiama.

Veiks brangių fantų loterija: jau yra gautas Evos Kubbos ir Jolantos Janavičienės dailės darbai ir kt.

Mieli tautiečiai, esate prašomi pagalbos, ištieskite savo ranką nelaimingiems broliams ir sesėms.

Sydnejaus Apylinkės Valdyba

JAUNIMO IŠKYLA

Kviečiame visą Melbourno ir apylinkių jaunimą (16-35 m.) atvykti į p. Alb. Pociaus sodybą linksmai praleisti savaitgalio penktadienį, kovo 19 d. iki sekm., kovo 21 d.

Norį dalyvauti skambina J. Bertašiui tel. 49 6522, G. Muceniekui - 543 4868 arba R. Gvildžiui (Geelong) 78 5051.

A.L. Jaunimo Sąjunga (Melb.)

ŽIDINIO SUEIGA

Pranešu, kad sekanti Sydnejaus Skautų Židinio sueiga įvyks kovo 21 d. 2 val. Lietuvių Klube, Bankstowne.

Prieš sueigą 1 val. bendri židiniečių pietūs klubo valgykloje.

Židinio Tėvūnas

SYDNEJAUS PENSININKŲ KLUBO NARIAMS

Pranešama, kad yra numatyta šios išvykos bei parengimai: 1) kovo 18 d. 8.30 val. ryto į "El Caballo Blanco" iš Centrinės terminal; 2) kovo 29 d. 1 val. ieškminė p. A. Savickienės sodyboje; 3) rugsėjo mėn. pradžioje išvyka į Mooree. Suinteresuoti nariai registruojasi pas p. O. Osinienę (tel. 649 1465)

Klubo Valdyba

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBE

16-18 East Terrace Bankstown Tel. 708 1414

Kovo 20 d., šešt., 7 val.

Vėžiukų vakaras

Programoje: "Topless Trio" — DEBBIE GRAHAM DANCERS

Įėjimas $ 6 asmeniui. Bilietus įsigyti iki kovo 19 d. Klube

Kovo 27 d., šešt., 7 val.
ŽMOGAUS TEISĖMS GINTI KOMITETO VAKARAS
Programoje - žemaitiškas folkloras

Balandžio 3 d., šešt., 7 val.
ŠOKIŲ VAKARAS
Įėjimas nemokamas

Kovo 27 d., šeštadienį, 7.30 val. ruošiamas Lietuvių Klube, didžioje salėje.

Labdarybės vakaras

Meninę vakaro programą išpildys lietuviai žemaičiai
ŽEMAITIŠKO FOLKLORO BRILIANČIUKAIS

Vakaro pelnas skiriamas lietuviams kaliniams ir jų šeimoms paremti. Įėjimas laisvas, prie įėjimo bus renkamos aukos.

Rezervuoti stalus pas p. A. Giniūną tel. 787 4596, 669 1707

Maloniai kviečiame apsilankyti ir paremti savo nelaimingus tautiečius.

Sydnejaus Apylinkės Valdyba

DAINOS CHORE

Lietuvių Kredito Draugija TALKA neseniai Dainos chorui paskyrė $ 115. Esame dėkingi "Talkos" direktoriams, kurie tarp kitų savo parama neaplenkė ir Dainos choro.

Primename, kad choro repeticijos vyksta reguliariai penktadienių vakarais Syd. Liet. Klube.

Choro Valdyba

LIETUVIŲ KLUBO BIBLIOTEKOJE

Bibliotekos vedėjas Č. Liutikas stengiasi visokiais būdais pritraukti kuo daugiau skaitytojų. Greta bibliotekos yra atidaryta skaitykla. Čia skaitytojas atras beveik visus laisvojo pasaulio lietuvių laikraščius ir žurnalus. Kai kurie jų gaunami oro paštu. Skaitykla atvira klubo darbo valandomis. Pasinaudokime.

VISUR VISAIP

FONTANAS FAIRFIELDE (Sydney)

Atsimename: pernai buvo renkamos aukos, kad ir lietuvių tautiniai simboliai (trispalvė ir Vytis) būtų inkorporuoti tarp kitų tautybių paminkle prie miesto fontano. Gauta žinių, kad jau viskas paruošta ir netrukus visą paminklą galėsime pamatyti realybėje ir spaudoje. Apie tai greitu laiku bus plačiau painformuota.

A. Kramilius

GINTARAS DĖKOJA

Neseniai Liet. Kredito Draugijos TALKOS Sydnejaus Skyriaus direkcija iš savo metinio biudžeto tarp kitų liet. organizacijų $ 115 paramą paskyrė ir Sydnejaus tautinių šokių grupei Gintarui.

Nuoširdžiai dėkojame Talkos Syd. Skyriaus direktoriams už paramą ir palankumą.

Gintaro Grupės Vadovybė

ĮSTEIGTAS LITUANISTINIS STUDIJŲ IR TYRIMO CENTRAS

Čikagoje, Jaunimo Centre (5620 South Claremont Ave., Chicago, Ill 600636) Pedagoginio Lituanistikos Instituto pastangomis įsteigtas lituanistinių tyrimo ir studijų centras. Jo pagrindinė užduotis - rinkti įvairią lituanistinę medžiagą, kaip knygas, žurnalus, laikraščius ir visokius kitokius dalykus, turinčius istorinės išliekančios vertės.

VI—TOS T.S. FILMAS

Atsiradus pageidavimų iš visuomenės, kovo 21 d. 4 val., Lietuvių Klube, Bankstowne, bus dar kartą pakartotas VI-tos T.S. garsinis, spalvotas filmas (1½ val.).

Tai bus paskutinis šio filmo demonstrafimas Sydnejuje, nes po to jis bus persiųstas į kitus miestus.

Susidomėjusius prašom atsilankyti.

Sydnejaus skautai

PATIKSLINIMAS

Vasario 16 d. minėjime Melbourne aprašyme vietoj "Gaila Stankūnaitė" turėjo būti Gailė Pranckūnaitė, kuri geriausiai išlaikiusi lit. baigiamuosius egzaminus gavo net dvi premijas, viso $ 100. Dėl įvykusios klaidos atsiprašome. N.B.

PADĖKA

Pasišventusių Draugijos V-bos narių ir darbščių kaip bitės padėjėjų dėka, Syd. Liet. Mot. Soc. Globos Draugijos tradicinis Užgavėnių Blynų Balius vasario 20 d. Lietuvių Klube, Bankstowne, praėjo su dideliu pasisekimu.

Svečių atsilankė rekordinis skaičius.

Programą paruošė pati valdyba talkinant p.p. J. Viliūnienei, A. Dudaičiui, J. Šarkiui ir M. Bukienei. Ačiū.

Užgavėnių blynus parūpino p. Janės Šarkienės virtuvė.

Tortus paaukojo p.p. Ald. Jablonskienė, Šilienė, L. Žalienė. Pyragaičius aukojo V-bos narės ir ponios: A. Adomėnienė, M. Bukienė, V. Petniūnienė, Statkienė, Paulėnienė.

Mažajai loterijai fantus aukojo p.p. Čelkienė, Statkienė, Eidėjienė, Almazienė, Bliokienė, Bukienė, Narušienė, Jarembauskienė, Stašionienė, Dulinskienė, Žemaitienė ir V-bos narės.

Didžiosios loterijos bilietus pardavinėjo p.p. A. Zigaitienė, L. Stašionienė, V. Jablonskienė, A. Storpirštienė, D. Šumskienė, R. Pumputienė iš Vic., V. Narušienė, J. Kalgovienė, V. Kaminskienė, L. Simanauskas, O. Maksvytienė, B. Sidarienė. M. Bučinskienė, R. Riphausen, A. Mikus, E. Kiverienė ir V-bos narės.

Blynus į stalus nešiojo p.p. A. Adomienė, M. Bukienė, A. Storpirštienė, D. Simanauskienė, N. Hopaitė, V. Petniūnienė, A. Šliterienė.

Didžiosios loterijos (televizijos aparatas) laimingą bilietą ištraukė viešnia iš Lietuvos p. G. Metrikienė. Laimingasis bilietas No. 819 atiteko Mr. J. Janson, 46 Dowding St. Panania, NSW.

Pinigine auka parėmė p. K. Bitinienė.

Draugijos V-ba nuoširdžiai dėkoja visoms ponioms, kurios su tikru atsidėjimu darbavosi baliaus metu. Bravo moterys! Skaitlingas svečių atsilankymas į vakarą ir piniginė parama palengvina D-jai nelengvą šalpos darbą.

Lietuviškas ačiū visiems.

S.L.M.S.G.D. Valdyba

SYDNEJAUS ŽVEJŲ KLUBAS VISUS MALONIAI KVIEČIA Į

Grimzlių liejimą - iešminę

Adomo Laukaičio sodyboje 66 Kiora St., Canley Vale kovo 20 d. 2 val.

Gėrimai ir užkandžiai gaunami vietoje. Visi gražiai pabendrausime, pasižmonėsime. Visi maloniai kviečiami. Žvejai atsineša savo švino. Laukiame.

TAUTOS FONDE

Lietuvos laisvės reikalams 5 dol. prisiuntė p. Vanda Narušienė. Ačiū.

Savo a.a. vyro Juliaus Dubausko atminimui jo žmona Albina Dubauskienė Tautos Fondui paskyrė $ 100. Nuoširdžiai dėkojame.

T.F. Atstovybė

REIKALINGAS

Sydnejaus Lietuvių Klubui baro tarnautojas/a. Dėl sąlygų kreiptis pas Klubo vedėją E. Birkmanienę darbo valandomis arba skambinti tel. 708 1414.

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija: V. Bukevičius, A. Dudaitis, I. Jonaitis, A. Reisgys, V. Patašius.
Redakcijos adresas: 13 Percy St. Bankstown, N.S.W. 2200
Tel. 709 8395
Administracijos adresas:
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200
Administracijos tel. 709 4846

PRENUMERATA:

Australijoje metams	**$ 20**
Užsienyje paprastu paštu	**$ 24**
Oro paštu į N. Zelandiją	**$ 35**
Oro paštu kitur	**$ 50**
Atskiro nr. kaina 50 centų	

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.